

Об'явлення Ісуса Христа

Вілліам Марріон Брангам

Вілліам Марріон Брангам

Передмова

Вілліам Марріон Брангам народився у горах Кентуккі 6 квітня 1909 року. Його батьки були прості сільські жителі, які не мали жодного відношення до релігії. Після свого навернення він став служителем і пастирював у церкві в штаті Індіана протягом багатьох років.

У 1946 році його було запрошено до Сент-Луїсу, штат Міссурі, молитися за хворих на зібраннях пробудження. На тому першому зібранні було зцілено тисячі, результатом чого стали незчисленні запрошення в церкви у різні частини країни, які переросли у його постійні кампанії по усій країні, для молитви за хворих.

Його служіння очолило могутнє пробудження зібрань зцілення, що прокотилися по всій Америці у кінці 1940-х років. Визнаний кожним, хто знав його, як служитель Божий, він навчав, що Біблія — це непогрішиме Слово Бога, і що обітниці, що містяться у ній, сьогодні є так само правдиві, як і тоді, коли їх було проречено.

Багато хто з передових евангелістів цього дня, включаючи Брата Томмі Хікса, Брата Орала Робертса та Брата Томмі Осборна, були на зібраннях цього пророка Божого та ставилися до нього з найвищою пошаною.

ОБ'ЯВЛЕННЯ ІСУСА ХРИСТА
(The Revelation Of Jesus Christ)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав у неділю вранці 4 грудня 1960 року у Скінії Брангама у Джефферсонвіллі, штат Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується безкоштовно видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2010 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Об'явлення Ісуса Христа

Вельми дякую тобі, Брате Невілліе.

Можете сідати.

Вважаю, було сказано одного разу, що “Я був щасливий, коли сказали мені: ‘Ходімо до дому Господнього’”.

² Отож, нам дуже шкода, що в нас нема місця, тобто, місця, щоб розсадити усіх, хто присутній, і, мабуть, протягом наступного тижня кількість людей, що приїжджають, почувши про зібрання, зросте ще.

³ Але причиною конкретно для цього разу було те, що ми... Святий Дух поклав був мені на серце оце переконливе попередження, що “Сьогоднішня Церква повинна одержати це Послання”. Тому що, я вірю, що це є найвизначніші Послання Біблії, бо це об'являє Христа у Його Церкві за цього часу.

⁴ В такому разі, ніхто не зможе мати віру чи розуміти, що вони роблять чи куди вони рухаються, якщо в них не буде чого-небудь, чогось такого, щоб заснувати на цьому свої думки чи віру. Тому, якщо Писання об'являло нам Христа за цих останніх днів та умови часу, це піде нам на користь — дослідити Це та розібратися, де ми знаходимося.

⁵ Отож, нам—нам дуже шкода, що наша церква недостатньо велика, колись, сподіваємося, ми розширимо її.

⁶ І ці останні чотири дні, особливо, займаючися вивченням цього на основі історичної частини Книги Об'явлення, я зіткнувся з такими речами, що, я ніколи й не думав, що таке дійсно відбувалося. І це навіть дало мені відчуття, що, після цих *Семи Епох Церкви*, я закінчив з цим, я хотів би розпочати іще одну з таких серій, щоб викласти про “правдиву Церкву та фальшиву церкву” разом, просто по історії та Писанню. Як одного разу я спробував, на одній проповіді, розібрати “правдиву Виноградну Лозу та фальшиву виноградну лозу”, що знаходяться у Біблії. І ми...

⁷ Ми постараємося іще дістати стільців, оскільки я думаю про те, щоб постаратися розсадити людей. І ми дістанемо, постараємося дістати іще стільців, щоб спробувати заповнити приміщення отут ззаду, та назовні, та ще по боках, таким чином, щоб у нас на служіннях могло сидіти трохи більше людей.

⁸ Отож, стосовно цього, я попрохав би, щоб кожен з вас, хто дійсно зацікавлений цими речами, приїжджав щоразу, коли ми роз'яснюватимемо Це. Я не взявся б, тобто, якби я сам надумав...[Порожнє місце на плівці.—Ред.]...взятися за...[Порожнє місце на плівці.]...цю важливу Книгу Об'явлення...[Порожнє місце на плівці.]...Семи Епох Церкви. Але я цілковито покладаюся на те, що—що Бог об'явить це мені, як тільки я підійду до цього.

⁹ Звичайна історія, яка з...узята з найзнаменитіших істориків, які мені відомі. В мене зараз у кабінеті лежать п'ять чи шість коментарів: *“Два Вавилони”* Гіслопа, *“Книга мучеників Фокса”* та інші визначні книжки, як, скажімо, Донікейський собор, деє чотири книги про це, сторінок по чотириста у кожній книзі. І там Нікейський собор та уся історія, яка нам доступна. Бо, окрім цього, з магнітофонних плівок ми збираємося написати коментар по Семи Епохам Церкви, щоб розсилати по всьому світу, куди тільки зможемо, бо ми перебуваємо в останніх днях. Ми при завершенні часу.

¹⁰ В мене у серці ще ніколи не було такої ясності аж до минулих виборів, і тоді я побачив, де ми знаходимося. І тоді Святий Дух почав об'являти мені, попереджати людей та розміщати це. І я не зможу достатнім чином виконати це в отакій-ось церкві. І, потім, якби я сів та просто написав книгу...Я вважаю, що якщо я стану за кафедру, та натхнення Святого Духа поміж Християн зійде на мене, щоб допомогти мені, тоді я буду більш успішним у написанні книги, в такому разі, після того, як я візьму це з плівки, бо там в нас буде натхнення цього. Книжки, звичайно ж, будуть трохи немовби як підправлені, тому що тут ми викладаємо речі, які не можна вставити у книгу. І тоді ми...І в нас надто багато часу витрачається на повторювання, тобто, в мене. І, в

такому разі, у книзі все це буде підправлено. Але ми постараємося охопити оце все, наскільки нас вистачить, на плівках.

¹¹ Отож, плівки, щовечора, література та усе інше, в хлопців це буде якраз там при виході з будинку.

¹² Отож, може, мені не вдасться, за кожен вечір, як ми взялися — постаратися, на славу Божу, викласти ці сім Послань церкви, тобто, Сім Епох Церкви за сім вечорів; по одній епосі на кожен вечір. Скажімо, у понеділок ввечері — Ефес; у вівторок ввечері — Смирна; у середу ввечері — Пергам; у четвер ввечері — Тіатира; у п'ятницю ввечері — Сардис; і в суботу ввечері — Філадельфія; і недільний ранок та недільний вечір — Лаодикія, епоха церкви, за якої ми живемо. Подаючи історичні дані першопочаткової церкви, та—та письменників, та істориків, та анголів того періоду, та—та проповіді, та напрям руху церкви, як це підходило до цього часу.

¹³ І це дивовижно — бачити, як кожне передвіщення того Писання одне в одно накладається на історію, на те, як її тлумачать. Це навіть було для мене настільки дивовижним, що, учора, я читав, поки в мене не понабрякали очі. І я вийшов, і я сказав дружині: “Я ніколи й не уявляв, що це є так”. Розумієте? Як сильно це було!

¹⁴ І тепер, якогось разу, мені, може, й не вдасться охопити оце все за один вечір — церкву, послання до церкви. І якщо я не зможу розібрати це за вечір, значить — наступного ранку о десятій годині. Кожного вечора буде оголошуватися для тих, хто захоче приїхати та послухати решту цього, бо ми будемо старатися записати це на плівку. І тоді я проводитиму зібрання з десятої години ранку до дванадцятої, в денний час, щоб постаратися викласти це — решту проповіді, з тієї причини, що це зможуть записати на плівку. Не. . .

¹⁵ Ми оголошували, що не буде ніяких служінь зцілення, бо ми постараємося не відходити з-під пророцького служіння слова Біблії. До того ж, у нас тут зовсім нещодавно було служіння зцілення. А потім, коли ці служіння завершаться, тоді ми знову повернемося до проведення служінь зцілення.

¹⁶ Але зараз я хочу зробити так, щоб це було вельми ясно, щоб кожен пам'ятав, що тут зараз, може, це буде різати, та розривати, та як слід протрусить нас усіх. Але я не відповідальний ні за що, крім як за проповідування Слова. Ось, ось і все. Саме. . . Але це твердо тримається Слова. І часто буває так, що, можливо, у цих церковних епохах, може, це кине тінь на чийсь деномінацію. І якщо станеться так, тут не малося на увазі, щоб це прозвучало з різкістю. Це—це просто щоб ствердити те, що сказало Писання, та об'явлення, яке я маю стосовно Нього. І якщо ви вважаєте, що я в цьому неправий, в такому разі не тримайте цього проти мене, просто моліться за мене, щоб Бог виявив мені, що є правильним, бо, звичайно ж, я хочу бути правим.

¹⁷ І, потім, іще одне, усвідомлюючи, що відповідальність, яка лежить на мені, на—на такому—от зібранні, коли навчаю людей, що Святий Дух зажадає від мене відповіді за слова, що я їх кажу з цієї кафедри. Тож, ви бачите, з якою серйозністю ми підходимо до цього. Отож, наші. . .

¹⁸ Я хотів би викласти це де-небудь іще. Але, оскільки це є навчання, в такому разі у наших. . . На виїзних евангелізаційних зібраннях у кожного з нас є певні уявлення чи—чи розпізнавання, чи як там було протягом епохи, і у нас є свої власні церкви, і те, чому навчили нас наші церкви, і те, чому ми віримо. Ми. . . Мені не подобається приїжджати до кого-небудь у церкву чи десь так поміж людей, та говорити дещо таке, що суперечить тому, чому люди були навчені. Бо, зрештою, я, безсумнівно, старався зробити свої твердження такими, щоб. . .

Якщо людина католик, і вона у справі спасіння покладається на католицьку церкву — вона загинула. Якщо вона баптист, покладається на баптистську церкву — вона загинула. Чи п'ятидесятник, що покладається на те, що п'ятидесятницька церква спасе його — він загинув. Але, з будь-якою церквою! Але якщо та людина цілковито покладає свою опору на віру в те, що Христос повністю звершив на Голгофі — вона спасена, мені все одно, якій церкві вона належить. Тому що — “Вірою ви спасені, і це через віру”.

¹⁹ Отож, часом, коли роблю це, тоді мені приходить на думку, у моєму ж власному будинку тут, який ми почали багато років тому, просто з купи старих бетонних блоків і так далі, і для нас це таке немовби як священне місце. Нам, з одного боку, боляче, просто боляче бачити тут якісь переміни, бо саме тут Бог вперше почав з'являтися нам, коли в нас тут не було навіть й підлоги. Але підійшло до такого, що він вже став старий, і ми тут розпочинаємо програму будівництва—будівництва, щоб збудувати отут в цьому кварталі церкву.

²⁰ Отож, до тих пір, я вважаю, що коли я повертаюся з ниви, де я не хочу зачіпати почуття братів та, тобто, проповідями та усім іншим, тоді це дає мені право висловити свою думку, з—з моєї...з тутешньої кафедри. І тому, якщо ви скажете: “Мене було навчено трошки по-інакшому”. Я...І тоді, в цьому, ми просто запрошуватимемо будь-кого, хто захоче приїхати. Розумієте? Це ніким не спонсорується, нічого такого. Це тутешня skinія. І кожному, хто захоче приїхати — ласкаво просимо, приїжджайте. Просто приїжджайте. Тож я закликаю вас привозити свою Біблію, на кожне зібрання, та привозити олівець та папір.

²¹ І тепер, з усіма коментарями та іншим, мені не вдалося привезти усі книжки. Тож я просто записував, щоразу, робив тут на папері невеличкі віписки з історичних праць, та коментарів, та іншого, щоб у мене була можливість просто зачитувати це з цих виписок, замість того, щоб діставати книгу та шукати по сторінках. Та все ж, коли дійде до Писання, ми будемо використовувати Біблію. А потім я пояснюватиму по коментарям; чи по історичним працям, який історик сказав був це, і так далі. І потім у...Звичайно ж, у випадку з'явлення книги, що ж, тоді в такому разі ми зможемо правильно надрукувати оце все і зможемо виконати усе так, як треба.

²² Отож, ми зробимо все, що у наших силах, щоб починати раніше та завершувати якомога раніше. Це буде вісім днів, зібрань, з неділі по неділю.

²³ Сьогодні вранці я починаю 1-й розділ Об'явлення, Книги Об'явлень. І Об'явлення складається з трьох

частин. І протягом цих наступних восьми днів ми розглядатимемо перші три розділи. В той час як одна церковна епоха могла б зайняти у нас цілий місяць. Але нам просто доведеться, як ми називаємо це — торкатися головних моментів. А потім, коли ви одержите книгу, це буде розписано більш детально.

²⁴ Отож, Об'явлення, у перших трьох розділах розглядається Церква, потім Церква зникає. Ми не бачимо Її більше аж до завершення часу. З Об'явлення 1-3 — це Церква; Об'явлення 4-19 — це Ізраїль, народ; а 19-22 — вони обидва, разом. І кари, і застереження, і так далі, при завершенні! Складається з трьох частин. Розумієте? І ми розбиратимемо перші три розділи, що мають відношення до Церкви та до церковної епохи, за якої ми живемо.

²⁵ Отож, по-перше, це може здатися трохи сухуватим з тієї причини, що нам потрібно буде звернутися назад та закласти основу. Я молився, та досліджував, та зробив усе, що в моїх силах, щоб отримати відчуття від Святого Духа, яким чином це розташувати, щоб люди зрозуміли це, і щоб вам, у баченні цього, просвітитися, та щоб це наблизило вас до Христа, бо ми при завершенні часу.

²⁶ І це була така дивовижна справа, коли я досліджував історію, щоб докопатися, як ота церква почалася, і як її віднесло, і що відбувалося, і бачити, як оте непримітне Насіннячко Боже рухалося по кожній з тих епох; в одному місці майже зовсім згасло.

²⁷ Отож, завтра ввечері, ми почнемо та поставимо—поставимо тут діаграму; не діаграму, але шкільну дошку, бо я хочу начебто як навчати цьому по шкільній дошці. Здається, у вчителя недільної школи, в когось з них є дошка. Я бачу її ззаду. Я збираюся попрохати сторожа занести її, встановити її тут спереду, щоб мені можна було навчати по шкільній дошці, та розписати це так, щоб ви були впевнені. А ви зможете перемалювати це собі на папір і так далі та досягнути це настільки точно, як тільки ми зможемо викласти це.

²⁸ Але, перш ніж почнемо, я хочу просто сказати ось що. Бачити початок церковної епохи; і бачити, як апостоли, науки, та усе те, чому вони навчали, та

першооснови Біблії. І потім побачити, як ота церква, десь у другому раунді після апостолів, як Це почало блякнути; справжня, правдива наука. У третьому раунді — відійшло зовсім далеко. При четвертому раунді це згасло до теплуватості. Церква породила теплувату церкву.

²⁹ І потім — наповнена Духом Церква! Щодо цього, я кажу це з благочестивою пошаною до релігійних переконань кожної людини. Від початку й до цього часу, справжня, правдива Церква була п'ятидесятницькою Церквою. Це є правда. Бог беріг цю Церкву.

³⁰ Я часто задаюся питаннями, коли Ісус зробив це зауваження, сказав: “Не бійся, мала черідко, бо зволив Батько ваш дати вам Царство”. Я часто задавався питаннями, що це означає, але нині я зрозумів це.

³¹ Минулого тижня ми проводили зібрання у Шрівпорті, Луїзіана, найвеличніше духовне зібрання у моєму житті, на якому я бував коли-небудь. Шрівпорт!

³² Я узяв пару днів відпустки, і я поїхав у Кентуккі з тутешнім Братом Вудом, з одним з дияконів церкви, тобто, господарників, точніше, на полювання. Ми поїхали у ліси.

³³ Я підстрелив був першу білку. І я сказав: “Я просто почекаю”, — бо хтось пробирався з собаками. Я сказав: “Я просто почекаю, поки білки повилазять з дупел. Вони зараз позабиралися на дерева, у дупла, та поховалися”. Сказав: “Коли вони повилазять... Я посиджу тут та почекаю”. Тому що було дуже холодно та морозно, і вуха горіли. І, ви знаєте, у віярках дмуть пронизливі вітри. Я сказав: “Я просто почекаю, поки білки знов повилазять”.

³⁴ Як тільки присів, Святий Дух промовив: “Піднімайся та прямуй до місця, яке ти називаєш ‘віярок спортсмена’. Там Я буду говорити з тобою”.

³⁵ Я подався до цього місця, яке я найменував “віярок спортсмена”. Бо, причина, чому я даю назви тим віяркам, я сам — щоб мені знати, де я знаходжуся. “Віярок спортсмена” — бо там було... Я прийшов туди та побачив, як на одному дереві сиділо шістнадцять

білок; підстрелив тільки дозволену кількість, інших не став чіпати, та й пішов собі. А це і є спорт, щоб так було. Тож опісля я назвав його — “віярок спортсмена”.

³⁶ І Він звернувся до мене: “Те місце, яке ти називаєш ‘віярок спортсмена’”. Не те, як назвав це Він, але як назвав це я.

³⁷ Тоді я підійшов до спуску у той віярок, та присів під білим дубом, та почекав приблизно півгодини, і нічого не ставалося. Я ліг на землю, розпростерся долілиць на землі, розкинув свої руки. Тоді Він проговорив до мене.

³⁸ І коли Він проговорив, Слова, які Він об’явив мені, щодо цього ж місця Писання, до якого ми підійдемо сьогодні вранці, я ще ніколи, за все своє життя не бачив це отак.

³⁹ І потім, коли я приїхав до Шрівпорту, Луїзіана; одна жінка, що є жінкою, яка має дари, її прізвище міссіс Шрейдер.

⁴⁰ Багато років тому, коли Ангол Господній прийшов до мене там на річці, уперше, та з’явився у тому Світлі, і Слова, які Він проговорив там; через одинадцять років, коли я прийшов на одне зібрання, ця жіночка піднялася, та проговорила мовами, та витлумачила. Це було те саме, що сказав був Ангол — слово в слово.

⁴¹ І ця ж сама жіночка, коли я зайшов у скинію на. . . тобто, те місце у Шрівпорті, де ми були — Скинія Життя, Святий Дух зійшов на ту жіночку та промовив слово в слово те саме, що Він сказав до мене там на горі. І тоді Дух почав сходити та давати витлумачення, через об’явлення, пророцтво, передрікаючи різні події — те, що сталося у тому зібранні наступного вечора, і в цьому не було жодної помилки.

⁴² А перед цим, одна жіночка встала у зібранні, туди приїхала одна жінка-баптистка, не знала, що вона робитиме. І вона стояла посеред зібрання, і Святий Дух злинув на неї, і вона почала говорити мовами, жінка-баптистка з Першої баптистської церкви Шрівпорту. І вона тоді не усвідомлювала, що вона чинила. І потім, перш ніж вона встигла сказати що-небудь, Святий Дух дав витлумачення, сказав: “ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ:

‘Не пізніше, ніж за три місяці, Дух Мойсея, Іллі та Христа служитиме у цій скинії’”. І там так і сталося, ідеально точно.

⁴³ Один баптист з Мерідіану, Міссісіпі, підніс руку до свого холодильника, щоб узяти там щось з холодильника, і Дух Божий зійшов на нього. І він заговорив мовами, не усвідомлював, що він робить. Та перш ніж до нього. . . дійшло, що він робить, Святий Дух проговорив ще раз та сказав: “Ідь до Шрівпорту, Луїзіана. Мій слуга скаже тобі, що робити”.

⁴⁴ І він приїхав туди, сказав: “Я не розумію цього; ніколи не відбувалося раніше”. О-о, подумати тільки!

⁴⁵ Ми живемо за останніх днів, безпосередньо перед Приходом Господа.

⁴⁶ Та невеличка Церква завжди була у меншості, п’ятидесятницька. Я не маю на увазі деномінаційних п’ятидесятників. Я не це маю на увазі. Але — люди з п’ятидесятницьким переживанням! П’ятидесятниця — це не організація. П’ятидесятниця — це певне переживання, яке дано кожному, хто воліє. Католик, юдей, прозеліт, методисти, баптисти — “Кожен, хто воліє, нехай приходить”. Це є певне переживання, яке людина. . . Бог не займається деномінацією, як не має Він справ й з поганами як з певною расою чи народом. Він звертається до окремих осіб — “Кожен, хто воліє”. Будь він білим, чорним, жовтим, коричневим; методист, баптист, протестант, католик. Ким би він не був — “Нехай приходить”, — хто завгодно. Я є такий радий, що Він вчинив це так. Я. . .

⁴⁷ Як сказав колись один добродій: “Для мене було б краще, щоб Він сказав оце, аніж щоб назвати моє ім’я — ‘Нехай Вілліам Брангам приходить’, — тому що Вілліамів Брангамів може бути більше, ніж один. Та коли Він сказав: ‘Кожен’, — я знаю, що і я там”.

⁴⁸ Тож саме так можемо почуватися ми усі — “Кожен, хто воліє, нехай приходить”.

⁴⁹ Отож, я знаю, що багато людей чекають тут у готелях та мотелях, які приїхали з усього світу.

Розумієте? Тут люди з Ірландії та з різних місць, чекають на ці зустрічі. Але зараз я не можу встигнути з цим. Я хочу приділити свій час на оце ось, ви розумієте.

⁵⁰ Коли я повертаюся з цих подорожей, я звичайно приїжджаю для того, щоб—щоб служити кому-небудь, тому що там дотримуються порядку зустрічей. Але зараз ми мусимо відпускати їх за причини Оцього.

⁵¹ Отож, всього одна річ, перш ніж ми займемося цією Книгою. При початку була п'ятидесятницька Церква. Та п'ятидесятницька Церква вийшла у силі Духа та написала Книгу Дій. У другому раунді це почало вироджуватися, церква стала формальною. У другій епосі церкви вона була справді формальною, але оте Насіннячко п'ятидесятниці все йшло та йшло далі, духовне. Потім перейшло у морок середньовіччя, чотирнадцять з чимось століть чорного переслідування. Ота непримітна п'ятидесятницька епоха все жила та жила протягом цього. Не питайте мене, як вона вижила. То була рука Бога — єдине, що могло виконати це.

⁵² Тому що, їх прив'язували до стовпів. І брали чоловіків, та накручували їх на колоду, та брали дерев'яні кілки, та заганяли їм у ноги, та спускали на них звірів, собак, виїдали їх зі спини, витягували з них нутроші, з іще живих. Брали жінок, відріzáли їм груди, *отакими-от* ножицями, їхню праву грудь, і ставили, і тая кров текла, і ті помирали від кровотечі. Видирали немовлят з вагітних матерів та згодовували їх собакам та свиням, а ті дивилися на них. І вважалося, що це Християнство; але Біблія сказала, і Ісус сказав: "І станеться, що вас вбиватимуть, вважаючи, що вони служать цим Богу". Розумієте?

⁵³ І ось, це прокрадалося до наступної епохи. І потім, врешті-решт, це проявилось. Потім, ми помічаємо, як, церква, вони вийшли у реформації. Її відносило та відносило, з того часу, і відходила від Духа, відходила від Духа, все далі й далі аж до цієї останньої епохи, коли вона готова згуртуватися та створити образ звірині.

⁵⁴ Але той скромний Дух житиме у серцях людей, допоки прийде Ісус. Так має бути. Тримайте це у своїй пам'яті.

⁵⁵ Ми намалюємо це на картах, підніmemo історію та все інше, та виявимо вам, що це є саме так. Візьміть історію самі та почитайте її. Побачте, що сказала Біблія, потім, що сказано в історії. Побачте, як воно отак ідеально точно сходиться. О-о!

⁵⁶ Нехай ми усі не просто сприйmemo це як лекцію, але щоб нам з усією серйозністю, з усією серйозністю сприйняти застереження Святого Духа та молитися, день і ніч. Нехай ніщо не зупинить вас у молитві.

⁵⁷ Ми заглибимся, буде детально виявлено життя тих визначних мужів минулого, як вони жертвували. Ви побачите, як мало ви зробили. Навіть мені часом буває соромно за себе, як ми усе одержуємо так легко, а в них усе було так важко. “Ходили, — сказав Павло у Євреям 11, — у овечих та козячих шкурах, їх катували та завдавали їм болю, збідовані”. Яким буде наше свідоцтво у порівнянні з їхнім? Яким воно буде у порівнянні з отим? А у нас усе йде так гладенько.

⁵⁸ Отож, просто у пошані, перш ніж ми відкриємо Книгу, я б хотів, щоб ми усі, хто зможе, просто піднялися на хвилинку для молитви. Отож, зі щирістю у вашому серці, вимовте слово молитви для... до Бога.

⁵⁹ Господи Боже, Творець небес та землі, автор вічного Життя і той, хто дає усякі добрі та досконалі дари. Ми хочемо прохати Тебе, Господи, по-перше, пробачити нам усілякі наші байдужості, та наші гріхи, та наші переступи проти Тебе, та проти інших, та наших співбратів.

⁶⁰ Нехай цей недовгий час зібрання буде не тільки на навчання нашим душам, але нехай це настільки просвітить нас та надихне нас, що ми підемо, розповідатимемо іншим. Нехай це буде час перепосвячення, єднання з повним Тілом Христа та підготовки до Схоплення.

⁶¹ Отче Боже, не моїми власними почуттями, знаючи, що Твій слуга та усі інші слуги — їм не під силу це важливе завдання. Усвідомлюючи, як визначні мужі в минулому брали собі на серце спробу об'явити Це чи

скласти коментарі на це величне Об'явлення; і потім ми усвідомлюємо, що нам це іще більше не під силу, ніж їм. Але Ти є наша сила.

⁶² І я молю, Небесний Отче, щоб Ти вчинив дещо особливе протягом цього часу, щоб Святий Дух мав першенство у кожному серці. Зроби обрізання вустам того, хто говоритиме, і вухам того, хто слухатиме. І коли все буде завершено, а ми присвячуємо це Тобі, нехай ми вийдемо за поріг цього будинку, кажучи: “Добре нам було там. Святий Дух промовляв до нас, поки ми були там. І нині ми твердо визначилися робити все, що в наших силах, поки вечірні Вогні сяють”. Даруй це, Господи.

⁶³ Нехай, протягом цього зібрання, зроби так, щоб чоловіки та жінки наново узялися. Нехай Ти піднімеш тих, хто говоритиме мовами, тих, хто витлумачуватиме мови. Нехай Ти піднімеш дари пророцтва. Підніми проповідників, пасторів, євангелістів і так далі, щоб Церкві навчатися. Підніми місіонерів, що пойдуть туди на ниву та понесуть цю славетну Євангелію. І куди б не пішло Слово, нехай Воно впаде у добру землю, принесе у сто разів більше, бо ми віримо, що ми при завершенні епохи. Скоро завершення всього.

⁶⁴ Даруй оце все. І, найвище за все, Господи, у цей час, допоможи Ти мені — тому, хто у потребі. Бо я прошу про це, коли я передаю себе Тобі на ці служіння, в Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

⁶⁵ [Сестра говорить іншою мовою. Брат дає витлумачення.—Ред.]

⁶⁶ Могутній Боже, Хто воскресив Ісуса з мертвих, ми є такі раді знати, що Твій Дух перебуває поміж нами. Він є завжди правдивий, і ніколи ні слова неправди. І нині, Отче, підтверджує у подальшому Своє Слово, коли ми читатимемо, Тобі на славу. І нехай кожне серце, як Ти сказав: “буде приготоване та готове, бо має проявитися дещо”. Може бути так, що люди приймуть своє останнє попередження відвернутися від того, що вони зараз чинять, до правильної дороги. Ми дякуємо Тобі, Святий Боже, в Ім'я Твого Сина, Господа Ісуса. Амінь.

⁶⁷ Звертаємося зараз до Книги Об'явлення, 1-й розділ. Отож, по-перше, я хочу прочитати перші три вірші Об'явлення.

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог, щоб виявити Своєму слугі те, що незабаром статися має; і Він показав, пославши через Свого ангела слугі Своєму Іванові,

Який свідчив про Слово Боже, та про свідчення Ісуса Христа, та до все. . . про все, що він бачив.

Блажен, хто читає, і ті, хто слухає слова цього пророцтва та додержується написаного в ньому, час бо близький.

⁶⁸ Як я сказав передніше, отож, у цьому ми збираємося зробити зараз детальний розбір цієї Книги по історичним даним і так далі. І, щоразу, коли ви бачитимете, як я звертаюся до сторінок того, що в мене написано тут — це те, що я узяв з коментарів та іншого.

⁶⁹ Отож, цю Книгу записав Іван, Святий Іван Богослов, записав її до прийдешнього покоління (А). (Б) Адресовано семи анголам семи окремих періодів Християнської епохи — епохи від днів апостолів до Приходу Господа. І ось, ці епохи з'являються у послідовності, кожна, від вознесіння нашого Господа до Його наступного Приходу. Кожна епоха описується за своїм духовним станом. (Д) Кожна епоха церкви може узріти себе за тим, яке було до них слово за Писанням та духовно. Коли Дух промовляє, кожна епоха може узріти себе. Кожна епоха несла правдиву Виноградну Лозу Христа — Мудру діву. І кожна епоха несла прищеплену виноградну лозу — нерозумну діву.

⁷⁰ Історики згодні в тому, що життя Івана було таким. Іван прожив останні свої роки у місті Ефесі та помер там. Він був на острові Патмос у той час, коли він написав цю Книгу, Об'явлення. Це не була розповідь про його життя, але розповідь про Христа за майбутніх епох. Розумієте? Це було пророцтво. Не життєопис Івана, не життєопис Христа, але пророкування про прийдешню епоху. То не були його пророцькі казання, але урочисте звеличення Господа. То не було Об'явлення Святого Івана Богослова, але Об'явлення Господа Христа.

⁷¹ Вона є останньою Книгою Нового Заповіту, та все ж вона викладає початок та завершення проміжку часу, відділеного Євангелії. Біблійні вчені погоджуються.

⁷² Листи до семи епох церкви було написано, пророцьким чином, до майбутніх епох. Павло писав про життя та славу семи церков, що існували за його дня. Іван написав про життя та славу семи церков у майбутньому, де Іван звертався до семи пасторів чи посланців, так само, як адресовано й до усіх Християн, що були при цих різних ангелах.

⁷³ Отож, Книга Об'явлення, зараз ми збираємося узяти, коли ми детально розбиратимемо це протягом сьогоднішнього ранку та сьогоднішнього вечора. І ми постараємося закінчити десь об одинадцятій годині та одинадцятій тридцять, десь так, і потім знову почнемо ввечері о сьомій.

⁷⁴ Отож, зміст цього 1-го розділу. 1-й вірш чітко говорить Сам за Себе, бо це є Об'явлення Ісуса Христа. 2-й вірш — Святий Іван Богослов є писцем та слугою. 3-й вірш — проголошуються благословіння. З 4-го по 6-й вірш — вітання до церкви. 7-й вірш — оголошення. 8-й вірш — верховна Божественність Ісуса Христа. З 9-го по 20-й вірші — видіння на Патмосі.

⁷⁵ І, також, 14-й та 15-й вірші описують Його семикратну славу Його Особи. О-о, це чудово, коли ми бачимо Христа у Його семикратності Його дійових осіб, семикратну сутність Його дійових осіб, у Його славетному воскресінні.

⁷⁶ Отож, заголовок описує цей персонаж.

Об'явлення Ісуса Христа. . .

⁷⁷ Не об'явлення Святого Івана Богослова, але Об'явлення Ісуса Христа, Сина Божого.

⁷⁸ Отож, у грецькій за слово *об'явлення* вжито *апокáліпсіс*, що значить — “розкриття”. І я брав це слово та досліджував його. Воно означає, апокáліпсіс — це є. . . Як, скажімо, скульптор, вірізав величну статую, і вона в нього стоїть під покривалом. І потім він іде та зриває це покривало та з'являє те, що в нього було під покривалом. Це є зняття покривала.

⁷⁹ І ця Книга не є у такій вже мірі зняттям покривала з Особи Ісуса Христа. Все ж, вона, звичайно, говорить про Його Божественність, і Його семикратність у дійових особах, і, також, про те, ким Він є, як, скажімо, Священик, Цар і так далі. Але вона є об'явленням майбутнього Його справ у Його семи епохах церкви, що грядуть. Вона. . .

⁸⁰ Коли наш Господь був на землі, учні спитали Його та сказали: “Господи, чи не цього часу відновиш Ти Царство Ізраїлеві?”

⁸¹ А Ісус відказав: “Не ваша справа знати цей час чи добу”. І ніхто не знатиме. Сказав: “Навіть Син, — поки що, — не знає”.

⁸² Та після Його смерті, поховання, та воскресіння, та вознесіння у Славу Він прийняв від Бога майбутнє Церкви. Потім Він повернувся, щоб принести це Послання Церкві, оце Послання Його приходу та стану Його церков далі протягом цієї Епохи.

⁸³ Він не міг виконати цього перше Своєї смерті, поховання та воскресіння, бо Він ще не знав був цього. Але чи звернули ви увагу, як говориться тут у Писанні?

Об'явлення Ісуса Христа, яке дав Йому Бог (Христові). . .

⁸⁴ Як Бог-Отець дав Об'явлення Своєму Сину Ісусу Христу. І Він послав Свого ангола до Івана, щоб виявити усе це, що було; що було, що є, і що буде. О-о, це прекрасно розташовано!

⁸⁵ Отож, у цій величній прийдешній епосі, яку бачив Іван! Отож, ці, оце Об'явлення було дано йому строго щоб розкрити конкретний намір Христа, яким і подібним чому Він буде у кожній епосі. Це є причина, чому я сказав, сьогодні вранці: зосередьте свою увагу на правдивій Церкві. Правдива Церква почалася у День П'ятидесятниці.

⁸⁶ Жоден богослов, знавець Біблії чи історик не зміг би сказати, що вона почалася за днів Мартина Лютера, Уеслі, за католицької епохи чи ще там за якоїсь епохи. Вона почалася у П'ятидесятницю. То була інаугурація

Церкви. То був початок. Тож, тому, у дискусії з ким-небудь, стань при тій брамі П'ятидесятниці, і їм нікуди буде більше йти.

⁸⁷ Точно як відпустити кролика у полі. Ти знаєш, де кожна нора, тож ти його впіймав. Йому доведеться повернутися туди до того ж місця, де він забіг.

⁸⁸ Що ж, отак от, коли хтось говорить про церкві, та церковні епохи, та справи Святого Духа, тобі доведеться повернутися до оригіналу, до початку. Це повинно виходити аж звідти, тому що Бог є безкінечний, і Він є всемогутній. Тому то, Він, як безкінечний, Він не може вчинити що-небудь *отут*, а *отут* вчинити щось протилежне. Він щоразу повинен чинити так, як Він вчинив за першого разу.

⁸⁹ Подібно як сказав Петро у той день, коли погани прийняли Святого Духа, він сказав: “Чи можемо ми заборонити хреститися водою, коли бачимо, що вони, як і ми при початку, прийняли Духа Святого?”

⁹⁰ Ісус, коли Він був на землі, говорив та казав: “Це. . .”

⁹¹ Хтось прийшов та сказав: “Чи законно нам відпускати наших дружин з будь-якої причини?”

⁹² Ісус відказав: “Той, Хто створив чоловіка, створив жінку. Тому чоловік. . .”

⁹³ Той сказав: “Але ж Мойсей дозволив нам давати листа розлучення”.

⁹⁴ Ісус сказав: “Спочатку не було так”.

⁹⁵ Вернися до початку. Тому якщо ми збираємося говорити про церковну епоху, ми мусимо звернутися до початку, відкласти усякі заяви, які робила будь-яка людина протягом епохи.

⁹⁶ Це є найофіційніша Книга з усіх Книг у Біблії. Це єдина Книга, на якій Христос поставив Свою печатку. Вона починається з благословіння й завершується прокляттям. “Благословенний є той, хто читає”. І — “Проклятий є той, хто відніме що-небудь від Неї”.

⁹⁷ Це єдина Книга, з усієї Біблії, яку Христос написав Сам. Своїм пальцем Він написав десять Заповідей. Це так. Євреї тримаються цього. А сьогодні так є з Об’явленням.

⁹⁸ І якщо сатана й ненавидить яку-небудь Книгу в Біблії, то це Об'явлення. Їх дві таких. Він ненавидить усе Писання, і то є цілий канон Писання. Але, якщо є що-небудь таке, що він зневажає найбільше — це Об'явлення та Буття. Тому що Буття оповідає початок. Об'явлення об'являє, що станеться з ним за останнього дня. Тисячу років буде зв'язаний; а потім він, фальшивий пророк, звірина будуть кинуті, живими, в Озеро Огняне.

⁹⁹ І він нападатиме на Книгу Буття стосовно її—її автентичності. Він говоритиме, що “Вона не є автентичною”. Він приводить у замішання розум людей. Дивіться, на що диявол напосідає — на оту Книгу Буття або на Книгу Об'явлення, першу та останню.

¹⁰⁰ І в Книзі Об'явлень символів більше, ніж у всіх інших Книгах у Біблії. В ній більше символів, бо це є Книга пророцтва. Це є пророцька Книга. Тому її потрібно розуміти за допомогою пророцького класу. Ця Книга не призначається для кожного. Її майже ніхто не може зрозуміти. Цю Книгу створено для певного класу людей. Там у Повторенні Закону в Ній говориться: “Те, що приховане — належить Господу”. Це так. І Він об'являє нам, Своїм дітям те, що є приховане. Тож це не стосується. . .

¹⁰¹ Тілесний розум неспроможний досягнути ті величні речі Писання, бо для них це є дурість. Але для тих, хто любить Слово Бога — ось до кого написано цю Книгу — до Церкви. Об'явлення Ісуса Христа — “До церкви в Ефесі, до церкви у Смирні, до церкви, до церков”, — і так далі. Об'явлення Ісуса Христа до Церкви. Мені це подобається.

¹⁰² І, зверніть увагу, це також є довершення Писань, цілковите довершення. І його географічно поміщено у належне місце — в кінці Біблії. Об'явлення всього цього поміщено сюди у кінець з благословінням для того, хто читає Його та слухає Його, з прокляттям для тих, хто додає чи віднімає. Це є завершений канон, о-о, абсолют. До Нього нічого не можна додавати. І коли людина намагається відняти від Нього що-небудь чи додати до

Нього що-небудь, Бог сказав, що Він відніме її частку з Книги Життя. Розумієте? Він відніме її частку в Книзі, якщо вона додала до Цього.

¹⁰³ Тому то, коли ми бачимо багатократне Об'явлення нашого Господа, хто Він є, ким Він є, якщо яка-небудь людина додасть що-небудь до Цього чи відніме що-небудь від Цього — то є фальшиве пророцтво. Багато хто намагався говорити, що в них було дещо, пізніше за Це. Але То є завершене Об'явлення Господа Ісуса за Його епохи церкви та за Його Доби, Об'явлення нашого Господа.

¹⁰⁴ Отож—отож, *зняття завіси*, грецьке слово, — дещо таке, що було сховане, необ-... “об'явлення” Христа.

¹⁰⁵ Отож, наступний вірш, ми бачимо, у 2-му вірші.

¹⁰⁶ 1-й вірш — це Христос, що виходить з-за завіси, Об'явлення, тобто, зняття покривала. О-о! Як остання епоха та Прихід Господа — це було—було під покривалом, для апостолів! Вони задали питання, але тільки один дожив, щоб одержати Об'явлення. І все одно він не зрозумів цього, бо історія ще не здійснилася.

¹⁰⁷ Отож, історія цієї книги, тобто, контекст цієї Книги було адресовано до семи церков у Малій Азії, що існували тоді. Це було адресовано до тих семи церков. За того дня церков було більше, ніж ті сім. Але кожна з тих церков була значимою, значимою через характерні риси у тій церкві, що супроводжуватимуть її далі протягом епохи, характерні риси тієї церкви. Як, скажімо, Ефес, в нього були певні характерні риси. Смирна, Пергам і так далі, Філадельфія, в кожній з тих церков були свої характерні риси, які проявлятимуться знову протягом прийдешніх епох. О-о! Якби ви тільки могли...

¹⁰⁸ Будь-хто з людей, що може вбачити духовне застосування Писань, і чи зможе сказати, що вони не є натхненні? Ваші ж дії, самі ж мотиви, самі ж людські наміри, о-о, це доводить, що Писання є натхненим, бачити, як Бог застосовує оте все. Саме те, що ти робиш — *отут* ось є прообраз чогось.

¹⁰⁹ Наприклад, Авраам, що приносив у жертву Ісака, свого єдиного сина; прообраз Бога, що віддає Свого

Сина, багатьма роками пізніше. Як було продано Йосипа, та попав у в'язницю, зненавиджений своїми братами, та полюблений Своїм батьком; Ісус, у прообразі. Як той Дух діяв через Йосипа, людину, і просто виражав у прообразі життя Христа, ідеально точно. Як Давид, Син Давида сидів на тій самій горі. Коли Давида було скинуто з царювання, та піднімався на пагорб, на Оливну гору, оглядався назад, плакав, відкинутий цар; через декілька сотень років після цього Син Давида піднімався на той самий пагорб, відкинутий Цар, та плакав над Єрусалимом. Дух у прообразі та образі. О-о!

¹¹⁰ В такому разі чи здатні ви узріти величну п'ятидесятницьку Церкву в цей останній день? Чи здатні ви побачити, як Бог влаштував їй інаугурацію в День П'ятидесятниці? Той Дух мусить залишатися у Церкві протягом усіх епох.

Вони стали формальними та байдужими. Їм забажалося завести деномінацію. Їм треба було об'єднати церкву та державу, і вони, врешті-решт, зробили це та спричинили сотні років переслідування. Потім Реформація — вийшли оті. І, з кожним роком, вони відріzáли від Духа та додавали природного, відріzáли від Духа та додавали природного, що тепер вони якраз готові вчинити це ще раз. Ми живемо за цих останніх, завершальних годин, у завершальній фазі церкви. Ми у Філадельфійській...тобто, у Лаодикійській Епосі Церкви.

¹¹¹ Отож, Іванові було представлено 1-й розділ, 1-й вірш. Отож, хто є писцем? Іван. Іван. Це не було об'явлення Івана, і ми знаємо, що не було, бо то є Об'явлення Господа Ісуса Христа. Він був оцим, його було обрано як учня. І Сама оця Книга об'являє зміст цього — Ісуса Христа, Якого Він об'являв.

¹¹² І це було послано до...“І показав це через Свого ангола Іванові”. Ми не знаємо, хто був цей ангол. Біблія не каже, хто був цей ангол. Але ми знаємо, що то був пророк, тому що Біблія сказала пізніше, що “Я, Ісус, послав Свого ангола засвідчити про оце все, що незабаром має статися”.

¹¹³ Потім ми бачимо, що коли Іван став вклонятися анголу, ангол сказав: “Дивися не роби цього”. Об’явлення 22, я вважаю, це там. І він сказав: “Бо я є з твоїх співслуг та з пророків”. Може, то був Ілля. Може, то був хтось з пророків. Іван був апостолом. Але було послано цього пророка.

І Іван, як апостол, погляньте на характер решти його послань, воно доводить, що то не Іван написав це, бо тут зовсім не Іванів характер. Візьміть Перше Івана, Друге Івана і так далі та почитайте це. І погляньте на характер того, і, потім, погляньте на характер цього. Іван був писцем і був апостолом, але тут дух пророка. Тут зовсім інша людина. Розумієте? То не були Іванові писання. То не було Іванове об’явлення. То було Боже Об’явлення Ісуса Христа до церков. І там було. . . Іван був просто писцем, книжником, і—і ця Книга проголошує те саме.

¹¹⁴ Отож, тут звернення не до Івана. Тут звернення до Церкви. Гаразд. Іван у той час був пастором ефеської церкви. І ось, у цій Книзі йде звернення до Івана. . . тобто, до церкви, не до Івана.

¹¹⁵ Тепер 3-й вірш, Він оголошує благословіння. Послухайте оце ось.

Блажен, хто читає, і ті, хто слухає слова цього пророцтва та додержується написаного в ньому, час бо близький.

¹¹⁶ Який час є близький? Час, коли відбудуватимуться ці події, коли оце Об’явлення Ісуса Христа завершиться у кожній епосі церкви.

¹¹⁷ Отож, причина, чому Він написав це отак. Якби той сказав: “Ну, ось, Він. . .” Вони очікували на те, що Він виконає це; якби було об’явлено, якби (йому) було об’явлено Іванові, що Він прийде одразу як тільки буде завершено з тими церквами. Ось як думав про це Іван. Але якби було так, ті церкви, як тільки з ними буде завершено, вони з’являться. . . Якби він знав, якби йому було об’явлено, що має бути сім довгих епох церкви, декілька тисяч років, тобто, декілька сотень років, тоді не було б сенсу чекати. Вони б просто прожили свою епоху церкви.

¹¹⁸ Тому Бог прорік це, і їм не було це об'явлено. Мартину Лютеру не було об'явлено ті речі, що знав про Писання Джон Уеслі. Баптистам не було об'явлено те, що знають про Писання п'ятидесятники, бо то було за іншої епохи. То був інший час. І Бог об'являє Свої речі точно у відповідний час. О-о!

¹¹⁹ Не можна навесні садити кукурудзу і одразу ж знімати урожай. Насіння саджають, і воно росте до повної зрілості. Бог насаджує Своє Слово, і потім Воно росте. І тоді ми дивимося й кажемо: “Ось Воно”. Що ж, звичайно ж, ми бачимо Це після того, як Це об'явлено.

¹²⁰ Отож — “Блажен”, — Слово, оголошення благословіння, у 3-му вірші, — “до тих, хто читає чи слухає її таємницю”.

Змушує тілесний розум остерігатися цього, бо тілесний розум нічого не знає про це. Недивно, що тілесний розум не впізнає цього, бо то сатана у тому тілесному розумі. І сатану викрито, і сатана не хоче, щоб його було викрито.

¹²¹ Ви помічаєте, як сатані лячно, коли він думає, що його викриють? Подивіться на якомусь з зібрань. Поспостерігайте за поведінкою людей. Придивіться, на зібранні. Якраз перед тим, як сатану буде викрито, над якоюсь людиною, побачте, як змінюється вираз їхнього обличчя. Розумієте, вони не знають, що думати. Зовсім несподівано Святий Дух сходить та викриває того демона. О-о! Він ненавидить такі зібрання. Ось чому в нас була така битва, тому що Слово Боже викриває диявола. Розумієте? Воно каже, хто він є.

¹²² Наприклад, ти скажеш: “Оця жінка, що сидить *отут*, — під натхненням Святого Духа, скажеш, — її ім'я місс *Джонс*. Вона приїхала ось *Звідти*”. Що це робить? Воно бере її дух, виводить його на поверхню.

¹²³ “Як ви впізнали мене? Той чоловік не знає мене, тож це, мабуть, якийсь дух. Що це за дух?”

¹²⁴ “Це Дух Божий”.

¹²⁵ “Як? Що зі мною таке?”

¹²⁶ “У вас туберкульоз, рак, — чи що там, — але ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ. . .”

127 “О-о!” О-о, як сатана ненавидить це, бо Воно викриває його.

128 Отож, тілесний розум дивиться на це, каже: “Читання думок на відстані, телепатія”. Вони не впізнають. Для них це дурість.

129 Але для тих, хто знає, чим Воно є, о-о, що за благословіння! Що то таке? Об’явлення. Об’явлення кого? Людини за кафедрою? Ісуса Христа у цій останній епосі церкви, що об’являє Себе, як Він і обіцяв, що Він це вчинить.

130 Об’явлення, розумієте, і сатана ненавидить це. Ох, як він ненавидить це! Його викрито, викриває його план. Сатана ненавидить Об’явлення та Буття — записав я тут. Це в точності є правда.

Отож, чому він ненавидить об’явлення? Чому він настільки проти об’явлення? Це тому що повний канон Божого Слова та Божої Церкви збудовано цілковито на об’явленні.

131 Це ніколи не буде через якусь школу, не має значення, скільки в нас хороших семінарій. Вони далеко ззаду у примерклій епосі. Біблія та Церква — це є об’явлення, цілковито так.

132 Давайте-но звернемося. В мене тут записано декілька місць Писання, Матвія, 16-й розділ та 18-й вірш. Давайте-но просто зазирнемо у Матвія 16:18, побачимо, де ці місця Писання, де знаходиться те, що це є об’явлення. Спускалися з гори, 17-й вірш.

А Ісус відповів та промовив до нього: Блажен ти, Симоне, сину Йонин, бо не тіло та кров об’явили це тобі, але Мій Батько Небесний.

І Я кажу...тобі...ти — Петро, і на скелі оцій побудую Я Церкву Свою, і брами пекла не здолають її.

133 Отож, католицька церква каже: “Він побудував її на Петрі”. Що ж, це, це справді тілесне міркування. Чи можна собі уявити, щоб духовний розум сприйняв отаке-от; як це Бог, і Його Син був там, і, при цьому, будував би Свою Церкву на звичайній, пересічній, народженій у

гріху людині. Ця людина довела це. Він, з тим же самим духом на ньому, прокляв Ісуса та відрікся Його, прямо Йому в обличчя. То не Петро.

Або, як не була це і яка-небудь скеля, що знаходилася там, як заявляють декотрі церкви. То не була якась скеля. Тому що Петро. . .

¹³⁴ Скеля, про яку Він говорить там — то був не Петро, як не був цим і Він Сам.

¹³⁵ Отож, багато хто з протестантів намагається говорити: “То був Ісус. Саме на Ньому Він побудував Свою Церкву. Він!” Ні, і це неправильно. Якщо ви звернете увагу, то був не Ісус, не був це й Петро. То було об’явлення.

*. . . не тіло та кров об’явили це тобі, але Мій
Батько Небесний дав це об’явлення.*

¹³⁶ Дивіться-но. Я хочу спитати вас. У Еденському садку, там не було ніяких написаних Писань. І тоді двоє юнаків, Каїн та Авель, вони обидва хотіли принести жертву та знайти ласку в Бога. Коли вони зробили так, Каїн прийшов та побудував вівтар; Авель побудував вівтар. Що ж, якщо це було усе, чого вимагає Бог, Бог був би несправедливим, засудивши Каїна. Гаразд. І потім Каїн приніс жертву; так вчинив і Авель. Вони обидва принесли жертву. Каїн звершив поклоніння, і так вчинив і Авель. Каїн виконав усе, що виконав Авель.

¹³⁷ Тому, ходіння до церкви, приналежність до церкви, жертвування, та моління, та вклоніння Богові — якщо це все, чого вимагає Бог, в такому разі Бог був би несправедливим, засудивши Каїна за виконання саме того, що Він сказав робити.

¹³⁸ Але, розумієте, Авель, через об’явлення, він знав, що то не з-за плодів їх вигнали з Еденського садку, як думає багато тілесних умів сьогодні. Авель прийшов та приніс у жертву плоди землі, і Бог не прийняв цього, але було об’явлено. . . Я маю на увазі, Каїн вчинив так, прошу вибачення. Каїн приніс у жертву плоди землі, бо він думав, що саме через це їх і вигнали з Еденського садку. Спостерігайте за тим об’явленням. Дивіться на суперечки, що супроводжують його. Дивіться, як

воно робить боляче сьогодні. Але не через плоди їх вигнали звідти. Єва не їла ніяких яблук. Точно. Як це вона усвідомила, що вона роздягнена, з'ївши яблуко? Це стосувалося статевого життя. Мусило!

¹³⁹ Отож, ми беремо це як дослідження, і ми мусимо заглибитися в це. В них нема жодного місця Писання.

¹⁴⁰ Деякі кажуть: “Ну, вона ж сказала: ‘Набула я сина від Господа’”. Так, панове. Так само набуде й проститутка. Бог дає життя усім.

¹⁴¹ Але то є спотворене життя. Погляньте на характер того хлопця. Він був як і його тато, диявол; ненависть, підступність, вбивця. Бачите?

¹⁴² І потім як — Авель, коли його батьки, мабуть, розповідали йому, що—що на деревах були плоди, та все інше. Але Авелю було об'явлено. Авель пішов та узав'язав, заради крові, відняв життя. Не якесь плодове дерево, що родить яблука, та банани, та груші. “Але Авель, через духовне об'явлення, — Євреям 11, — приніс Богу кращу жертву. Бог свідчить про це, бо йому було об'явлено через віру”.

¹⁴³ Ось на чому збудував Бог Свою Церкву. “Бо не тіло та кров відкрили Це тобі”. Це не вивчено у семінарії. Не хтось десь навчив тебе Цього. “Але Мій Батько Небесний об'явив Це тобі”. Ось, воно усе стоїть на об'явленні, уся Церква — “На цій скелі Об'явлення Ісуса Христа побудую Я Свою Церкву”.

¹⁴⁴ Може, ти береш те, що каже пастор. Може, ти береш те, чому навчає семінарія. Може, ти береш те, що каже церква. Та все ж це не є правильно. Може, ти здатний пишномовно роз'яснювати це. Та поки Бог не об'явить тобі, що Ісус Христос є Його Син, і ти спасешся через Його Кров; на отому об'явленні, що “Він є мій Спаситель”.

¹⁴⁵ “На цій скелі побудую Я Свою Церкву, і брами пекла не зможуть подолати”.

¹⁴⁶ Тож у такому разі ви бачите, чому сатана настільки проти Книги Об'явлення. Будь-що з того, що об'являється, духовне об'явлення — сатана проти цього. Ось чому він так проти сьогоднішнього служіння. Бо чим воно є? Об'явленням Христа.

¹⁴⁷ Нехай церква йде собі зі своїми чисельними деномінаціями, та організаціями, та зі своїми легенькими проповідями про квіточки, та усе інше. Нехай ідуть собі далі, сатана не турбується цим. В них нема ніяких проблем. Їх усі поплескують по плечу.

¹⁴⁸ А потім приходить такий час, коли Бог, через Духа Святого, знову об'являє Христа Церкві, з силою та проявленнями uzдоровлення хворих, та виявляючи ознаки, що, як Він сказав, супроводжуватимуть віруючих, відбуватимуться, і тоді сатана ворочається на своєму ліжку. Він зробить з цим щось. До того часу сатані було все одно, як сильно ти приєднаний до церкви. Йому все одно, як сильно. Та коли Христос об'являє тобі, що Він є Син Бога, і справи, які чинив Він, ти чинитимеш також; не якісь інші справи, але такі самі справи.

¹⁴⁹ “Хто вірить у Мене...” Святого Івана 14:7. “Хто вірить у Мене, справи, що Я їх чиню, він чинитиме також. Чинитиме такі самі справи, і більші за цих”. Тому що Христос не міг проповідувати хрищення Духом Святим — це й було б більш величним. Він не міг викласти їм цього, тому що Духа Святого ще не було дано. Та коли Ісус прийшов та пожертвував Своїм життям, і Дух Святий повернувся, тоді вони могли наділяти людей Вічним Життям. То є оці “більші”.

¹⁵⁰ Але ознаки та чуда, Ісус сказав ясно, у Марка 16: “Ідіть по цілому світу та проповідуйте Євангелію кожному створінню”. Як далеко? По цілому світу. Скільком? Кожному створінню. Допоки Євангелія проповідується, ці ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує. І коли це стає об'явленням, брате, тоді ти недалеко від Царства. “На цій скелі побудую Я Свою Церкву, і брами пекла не зможуть здолати її”.

¹⁵¹ Тому що чоловік чи жінка, що хоч раз побували там у глибині пустелі насамоті, як було з Мойсеєм, і об'явлення Бога було проявлено йому через Духа Святого — його ніщо не захитає. Він настільки дужий та тривкий, наскільки це взагалі можливо.

¹⁵² Сатана ненавидить Об'явлення. Йому воно не подобається, зовсім; розстроює його план.

¹⁵³ Характер цієї Книги виявляє, що її написав не Іван. Це так. Бо то є—то є для іншої... То є його писання, але не його натхнення. Цю Книгу пише Боже натхнення. Гаразд.

¹⁵⁴ Давайте-но поглянемо, що тут зараз говориться.

Блажен, хто читає, і ті, хто слухає... цього пророцтва та додержується написаного в ньому, час бо близький.

¹⁵⁵ Отож — “Час близький”. Який? Коли завершене Об’явлення Ісуса Христа стане відоме Його церквам. І, як епохи минали, це їм просто об’являлося.

¹⁵⁶ Отож, ми підійшли до завершення часу, тож нині ми дійсно при завершенні цього світу. Ми знаходимося у фінальній фазі світової історії. І перш ніж закінчиться цей тиждень, і якщо Бог буде з нами, допомагатиме нам, ми доведемо, що ми знаходимося у фінальній фазі церковних епох. Ми у Філадельф—. . . тобто, у Лаодикійській Епосі Церкви, у фінальній фазі усіх епох. Ми у фінальній фазі політичного світу. Ми у фінальній фазі природного світу. Ми при повному завершенні усього. Ми при завершенні усякої природної речі, готові увійти.

¹⁵⁷ Якось я їхав, я думаю, направлявся до Шрівпорту чи їхав кудись. Я поглянув. Я сказав: “Дерева помирають. Трава помирає. Квіти помирають. Я вмираю. Цей світ у вмиранні. Усе вмирає. Усе в цьому світі вмирає”. Ми сидимо тут сьогодні вранці — вмираємо.

¹⁵⁸ Безсумнівно, десь є такий світ, де усе не помирає. Якщо існує такий, де усе помирає, мусить бути такий, де усе є живе. Ось чого ми прагнемо — дістатися того місця, де дерева стоять безсмертні. Піти туди, де усе є безсмертним і воно стоїть у—у славі Божій.

¹⁵⁹ Отож, отож, перші три вірші, які ми пройшли зараз, закладаючи підґрунтя. 1-й — “Об’явлення Ісуса Христа”. 2-й — “Це було дано Іванові анголом”. І 3-й — це “Блажен, благословіння тим, хто читає, і”, — якщо ти не можеш читати, — “блажен той, хто слухає”. Ти не можеш читати? Просто слухай Це. Ось і все. “Блажен той, хто читає, і”, — якщо ти не можеш читати, — “блажен той, хто слухає, час бо близький”.

¹⁶⁰ Отож, уявіть собі, яке значення має канон цього — про що писав тут Іван, пишець. *Оце* ось Іван тут, просто каже “блажен” і так далі. Отож, як, на мою думку, було у Старому Заповіті: священник ставав уранці та читав Писання. Зібрання слухало. Багато хто не вмів читати. Тож він сказав: “Блажен той, хто читає, і той, хто слухає”. Розумієте? Читає і слухач; благословен той, хто читає і слухає. Тож якщо ти просто сидітимеш та слухатимеш це — тебе благословлено. “Благословен той, хто читає, і той, хто слухає, час бо близький”.

¹⁶¹ Отож, з 4-го по 6-й — вітання до Церкви. Тепер ми хочемо взяти по цьому 4-му та 6-му.

¹⁶² Отож, перш ніж ми торкнемося цього, я хочу, щоб кожен зараз пильно обміркував. Чим Це є тепер? Це є об’явлення Ісуса Христа, коли Бог зняв завісу з часу. *Отут* ось час, який Ісус не міг бачити, коли Він був тут на землі, — церковні епохи, що відбуватиметься. Отож, Бог зірвав завісу, стягнув її та дав Іванові зазирнути та побачити, що повинно було бути вчинено у кожній церковній епосі, і записав це у книзі та розіслав це семи церквам.

¹⁶³ Що то таке? Христос, об’явлений за днів Своєї—Своєї діяльності. Вона є повна дії — ця Книга. І це є пророцька Книга, яку дав Христос, Бог дав нам через Свого ангела, написав через Івана. І благословіння кожному, хто читатиме її чи слухатиме, як її читають, тому що—тому що близький є той час, коли оце все здійсниться.

¹⁶⁴ Маємо зараз непогану зав’язку. І, пам’ятайте, ми не забуваємо про Церкву. *Отут* ось з одної сторони Церква почалася; *отут* ось з іншої сторони церква завершується. У понеділок ввечері, коли торкнемося епох церкви, ми більше заглибимося в це.

Іван до семи церков, що в Азії: Благодать вам та мир від Того, Хто є. . . Хто був, і Хто має прийти, і від семи Духів, що перед Престолом.

¹⁶⁵ Зараз ми попадаємо у таємничі та глибокі сфери символів. Тут звернення до семи церков, що у Малій Азії. В них—в них. . . Епохи, на той час, ще повинні були настати у майбутньому. І він звеличував

їх та—та хвалив їх за їхні справи й за їхню працю. Але, тепер, тут звернення до тих церков, до семи церков, що у Малій Азії.

¹⁶⁶ Отож, Мала Азія — це не була уся Азія, азійський континент. Це була просто невеличка частина. Як кажуть, територія розміром приблизно як штат Пенсильванія, розумієте, чи десь так, чи як Індіана; просто така собі невеличка територія, де знаходилися ці сім церков. На той час церков там було більше, ніж оті. Та, але, це об'являє їхній характер. Отож, я читаю тут те, що я почерпнув, коли читав історію цього.

¹⁶⁷ “І той, хто. . .Проклятий той, хто чує, й, тобто, та не прислухається до Цього”.

¹⁶⁸ І—і зараз, тут перехід у час цього 4-го вірша, де ми хочемо пояснити дещо. “Від Того, Хто був, і Хто є, і Хто має прийти, і володіє сімома Духами; від семи Духів, що перед Його Престолом”. Отож — “Духи”, — ми підійдемо до них пізніше.

¹⁶⁹ Отож, тут це висловлюється, якщо ви звернете увагу на оте там. Також у 7-му вірші, тобто, у 8-му вірші, Він з'являється знову та промовляє, знову висловлює. Тепер дивіться. Тут звернення до семи церков. “Від Того, Хто є, Хто був, і Хто має прийти. Хто був, колись; Хто є нині; і Хто має прийти”. Отож, Він проголошує тут Свою потрійність, Своє потрійне проявлення Своїх справ.

¹⁷⁰ Отож, візьміть, будь-ласка, 8-й вірш. Ми підійдемо до нього, всього за хвилинку. Ми візьмемо 8-й вірш.

*Я є Альфа та Омега, початок та кінець, —
говорить Господь, — Той, Хто є. . .Хто був, і Хто
має прийти, Вседержитель.*

¹⁷¹ Отож, ми не випускаємо з поля зору 4-й та 6-й вірш, вони обидва про одне й те саме. В одному Він каже: “Тому, Хто був, Хто є, Хто має прийти”. Що Він старається представити перед Церквою? Свою Божественність. Сьогодні люди намагаються представити Його якимось пророком. Він є більший за пророка. А деякі намагаються представити Його трьома

Богами. Він не є трьома Богами. Він є одним Богом, що жив у трьох служіннях, трьох проявленнях одного й того самого Бога.

¹⁷² Отож, пам'ятайте, це Об'явлення — “І хто слухає Це та не додержується проречень цієї Книги — його частку буде забрано з Книги Життя”. Ісус не об'являє Себе як трьох Богів, але один Бог і три служіння. О-о! Скоро це буде більш докладно, коли ми заглибимося у ті епохи церкви та побачимо, де вони загубили це. Це стало причиною великого розколу на Нікейській раді. І ті, й ті відійшли далеко у крайнощі.

¹⁷³ І за цих останніх днів вони знову вчинили те саме, точно як на Донікейській раді, знову, тому що відбудеться іще одна. Так само певно, як і те, що я стою отут, католицька та протестантська церкви щось об'єднують чи досягнуть узгодження між собою. Погляньте там на архієпископа Кентерберійського. Оте все нагромаджується в одно. А в Біблії нема науки про триєдиного Бога. Бог є один.

¹⁷⁴ І це об'являється тут у Книзі Об'явлення, що увесь канон Писань може бути доведено тут, і Христос поставив Свою печатку на ній. Ось чим Воно є. Якщо хто-небудь відніме чи додасть до цього — його частку буде забрано з Книги Життя. Тож підходьте до цього не егоїстично, підходьте до цього з відкритим серцем та відкритим розумом.

¹⁷⁵ Отож, на Нікейській раді, там прийшли до двох важливих рішень. Стосовно. . . О-о, за того дня, багато в кого з раннях отців церкви, в них було дві крайності у поглядах. Одні з них були прибічниками уявлення про триєдиного Бога — тринітаріанці. А інші були за єдиного Бога. І ті, й ті з'явилися та розвилися у дві протилежні гілки, *отак* ось. Прихильники триєдності дійшли до особи з трьох богів. Ті, що вірять у Єдиного Бога, дійшли до унітаріанства, що є так само хибним, як і інше. Тож і ті, й ті розвилися у різні гілки, але Правда об'являється *Отут*.

¹⁷⁶ Ісус не міг бути Своїм же Батьком. А якби в Нього був якийсь батько, крім Святого Духа, тоді Він є незаконнородженою дитиною. І не. . . Дух Святий зачав

Його, і Він сказав, що Його Батьком був Бог. Тож Дух Святий та Бог. . . Це Матвія 1:18. Якби. . . Дух Святий та Бог мають бути одною й тією самою Особою, інакше в Нього було два татка. І Його назвали *Еммануїл*, тобто — “Бог з нами”. Він стверджував, коли Він був тут на землі, що Він та Отець є Одно.

¹⁷⁷ В мене тут виписано усі місця Писання, щоб ви могли знайти, якби у нас виникло це—це питання чи що—небудь таке.

¹⁷⁸ Отож, коли Він проявився тут у потрійному служінні Своєї сутності — “Той, Хто був, Той, Хто є, Той, Хто прийде — Вседержитель”. Отож, там нема ніяких трьох Богів. Є один Бог.

¹⁷⁹ І на Нікейській раді, щоб вчинити це, для того, щоб вчинити це, їм потрібно було прийняти трійцю, бо у римському світі там було багато богів. Там молилися до померлих предків. В мене тут є історія, звідки ми можемо процитувати це. Розумієте? Там молилися до своїх померлих предків. Ось чому ті завели Святу Цецилію, та Святого Марка, та святого, святого, святого, святого, святого, святого.

¹⁸⁰ В той час як Апостол Петро сказав: “Нема іншого посередника між Богом та людьми, крім тієї Людини Христа Ісуса”. Одного.

¹⁸¹ Їм потрібен був тринітаріанський бог. Тож у тих—у тих були Юпітер, Марс, Венера. “І було б неправильно перекласти оце все на одного Бога”, — тож вони просто порозрізали це та представили потрійні служіння Бога як трьох різних Богів.

¹⁸² Але Він ясно говорить тут у Об’явленні, Ким Він є. “Я є Той, Хто був, Той, Хто є, і Той, Хто має прийти, Вседержитель”. Ми розберемо Це тут трошки пізніше, Він сказав: “Я є Альфа та Омега”, — від А до Я, уся та грецька абетка. “Лілія Долини, Шаронська Троянда; Отець, Син, Святий Дух; Той, Хто був, Хто є, та має прийти; Корінь та Паросток Давидів”. Він є Бог. Він є Бог. “Без-...” Перше Тимофію 3:16: “Безперечно, велика є таємниця благочестя: тому що Бог з’явився у тілі, показався Анголам, увіруваний у світі, вознісся у

Славу”. Бог! Не якась третя особа чи якийсь пророк, але Сам Бог проявився у людському вигляді. Отож, це є об’явлення, пам’ятайте.

¹⁸³ Отож, Бог, при початку, був величним Єговою, що жив у Полум’яному Стовпі, стояв над Ізраїлем та провадив їх. То був Бог, Ангол Заповіту. Зійшов на гору; уся гора зайнялася Вогнем. Вогонь злетів з гори та написав десять Заповідей. Його було названо “отцівство Бога”, для Його дітей, обраного Ним племені людей, євреїв.

¹⁸⁴ Потім той самий Бог проявився у народженому від діви тілі, яке Він створив в утробі Марії, та жив, та отаборився, та розтягнув Свого намета, — ось як було, — поміж людськими істотами. І той самий Бог зробився тілом та жив поміж нами. Біблія сказала так. “Бог був у Христі”. Тим тілом був Ісус. Ісус — “У Ньому тілесно перебувала повнота Божества”. Отож, з Нього не можна зробити трьох людей. Не христися у трьох Богів. Є один Бог. Розумієте? Один Бог. Отож, цей той самий Бог зробився тілом.

Він сказав: “Від Бога Я прийшов і до Бога повертаюся”.

¹⁸⁵ Після того, як Він зник з землі, по Його смерті, похорону та воскресінні, та вознесінні, Павло зустрів Його на дорозі у Дамаск, коли він ще звався “Савлом”. І пролунав Голос і сказав: “Савле, Савле, чому ти Мене переслідуєш?”

¹⁸⁶ Той сказав: “Хто Ти?”

¹⁸⁷ Він сказав: “Я Ісус”.

¹⁸⁸ І Він був Полум’яним Стовпом, Світлом, що засліпило очі апостола. Він повернувся. Той самий Ісус знову повернувся до Бога, до Отця. Ось чому Він сказав тут: “Я є Вседержитель”, — той самий вигляд, у якому Він був, перш ніж зробився тілом; і Його тіло, у якому Він жив, було названо Ісусом, Людина, яку ми знаємо — Ісус.

¹⁸⁹ Тепер, багато хто з вас, любі віруючі в Єдиного Бога, що христите в Ім’я “Ісус”, — ви неправі. Сьогодні у світі сотні Ісусів, але Господь Ісус Христос є тільки один. Він

був народжений Христом. Ісусів багато. В мене чимало знайомих з таким іменем. Але Господь Ісус Христос є один, Він є Бог.

¹⁹⁰ І Отець, Син і Дух Святий — це не *імена*. Це титули, що відносяться до одного Імені. Ті христять: “Ім’я ‘Отця, Сина, Духа Святого’”. *Отець* — це не ім’я, і *Син* — це не ім’я, і *Дух Святий* — це не ім’я. Це є певний титул, як, скажімо, “людина”. Ось чим це є — Дух Святий. Людина... Тобто, дух, Дух Святий. Потім скажете: “В ім’я ‘Отця’”. Погляньте на отців і на синів ваших синів. Погляньте на людей, що отут. Розумієте? “Отець, Син і Дух Святий” — це не ім’я. Це титул, що відноситься до Імені “Господь Ісус Христос”.

¹⁹¹ Отак от христила апостольська Церква, при початку. І я проситиму будь-кого представити який-небудь текст з Писання чи який-небудь випадок з історії, де у Християнській Церкві кого-небудь хоч раз христили якимось інакше, ніж у Ім’я “Ісуса Христа”, поки не сформувалася католицька церква. І ті прийняли “Отець, Син і Дух Святий” як віровчення. Отож, принесіть історичні праці, деяких істориків. Так. Там нема такого. По 304 році після Р. Х., 304 року з’явилося триєдине хрищення для триєдиного Бога — “Бог-Отець, Бог-Син, Бог-Дух Святий”. Це язичництво.

¹⁹² Ще до того, як завершиться цей тиждень, я прочитаю це з книжок та виявлю вам за допомогою Біблії. Цього ранку ми говоримо про Об’явлення і доводимо, де це прийшло, і як це з’явилося. Поверніся до Правди, брате! Ми у останньому дні.

¹⁹³ Почекайте, поки ми візьмемо ту Ефеську церкву та порівняємо її з Лаодикійською, і побачите, що відбувалося між ними. Ви побачите, як вповзла ця річ. Підійдемо до епохи Лютера, було сказано: “Ти маєш ім’я, що ти ‘живий’, але ти мертвий”. Саме слово *Сардис* означає “мертвий”. Вони втратили це за п’ятнадцять століть темного середньовіччя. Кожна з отих церков зберегла це до того часу. Потім, коли у 606 році відбулася Нікейська рада, і тоді скасували це Ім’я та переробили Його у трьох Богів.

¹⁹⁴ Він сказав тут: “Я є Той, Хто був, Той, Хто є, і має прийти, Вседержитель”. Точно.

¹⁹⁵ На землі в Нього була потрібна сутність. Коли Він перебував на землі, Він був потрібною Істотою. На землі Він був Пророком. Він також на Небесах є Священиком. А коли Він знову повернеться на землю, Він буде Царем. Пророк, Священик і Цар. Той, Хто був, Хто є, і має прийти”. “Той, Хто був”, — то був Ісус, пророк. “Той, Хто є зараз”, — це Священик, приносить духовні жертви, Первосвященик, Якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей, та розкриває Себе, та доводить, що Він перебуває поміж нами. Пророк, Священик і Цар, але — Один Бог.

¹⁹⁶ Коли Він перебував на землі, Він був пророк, Слово. “Вірний свідок”, — називає Його Біблія, трошки пізніше. Вірний свідок — це пророк.

Він був священиком, в той час як Він є священиком і нині.

Коли Він прийде, Він буде Царем.

¹⁹⁷ Якщо ви звернетесь, прочитаєте Об’явлення 15:3, ви побачите у Об’явленні 15:3. Давайте—но перейдемо та побачимо, що Він. . . чи буде Він Царем, чи є Він Царем, коли Він прийде. Отож, звертаємося до Об’явлення, 15-й розділ та 3-й вірш.

І співали пісню Мойсея, слуги Божого, та пісню Агнця, говорячи: Великі та дивні діла Твої, Господи Боже Вседержителю; справедливі й правдиві дороги Твої, о Царю святих.

¹⁹⁸ Ким Він був на землі? Пророком. Як люди пізнавали, що Він пророк? Він виявив знак Месії, котрий і був — пророк. О-о, благословенно Ім’я Господнє! Як же вони прогавили Його? Бо вони очікували на щось інше. Та Він виявив знак Месії, а ті не стали цього слухати. Він був пророком.

¹⁹⁹ Мойсей сказав: “Господь ваш Бог підніме Пророка, подібного мені. І станеться, якщо вони не послухають цього Пророка, їх буде витято з-поміж народу”.

²⁰⁰ Отож, Він був Пророком на землі, бо Він був ким? “Вірним свідком Божого Слова”. Амінь. Він був Божим Словом, що проявилось.

²⁰¹ Святого Івана, 1-й розділ.

На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог.

І Слово стало тілом та перебувало поміж нами.

²⁰² Він був правдивим та вірним свідком Божому Вічному Слову. Він був Словом, був Божим Словом. І, будучи Словом, Він був Пророком. Бо Слово Бога струмувало через Нього. Він повинен був говорити тільки Оце. “Я нічого не можу робити Сам у Собі, тільки те, що Батько виявляє Мені робити. То не Я чиню ці справи. Але Батько, що перебуває у Мені — Він чинить ці справи. Я й Мій Батько — одно. Мій Батько — у Мені”, — говорив Ісус, Чоловік, скинія.

²⁰³ У Бога є багато титулів: Єгова, Єгова-Іре, Рафа, Манассі. О-о, так багато! В Нього сім складних, відкупительних імен. В Нього чимало титулів: Шаронська Троянда, Лілія Долини, Вранішня Зірка; Отець, Син, Дух Святий. Оце все. Але в Нього є одне людське Ім'я. В Бога було тільки одне Ім'я, і це — “Господь Ісус Христос”.

²⁰⁴ Коли Він народився, Христос, Господь. Через вісім днів Святий Дух дав Йому Ім'я “Ісус”. Його мати понесла Його на обрізання та назвала Його “Ісус”. Він був народжений Христом.

Подібно як я був народжений Брангамом. Я був Брангамом, коли народився, і мені дали ім'я “Вілліам”.

Амінь. І Він народився Христом, Спасителем. І коли йому виповнилося вісім днів, Йому дали ім'я “Ісус”. А Він був Господом Слави, що проявився. Отож, Він є Господь Ісус Христос, Бог Слави, що проявився поміж нами. О-о, ось Він!

²⁰⁵ На землі Він був Пророком. У Славі Він є Священик. Коли прийде, Він буде Царем. О-о! Мені це подобається.

Пророк — “Вірний свідок Слова”.

Священик — “Зі Своєю Кров'ю перед Богом”.

Цар — “Цар святих”. Отож, ніякий не цьогосвітній цар. Він є Цар святих. В нас над тими народами стоять земні царі. Але в нас теж є Цар і Царство. Ось чому ми поводимося по-інакшому.

²⁰⁶ Подібно як я сказав нещодавно, стосовно моєї дружини, ми ходили в тутешню крамницю, і ми побачили чудо, майже. Це було влітку, одна жінка була в сукні. І я сказав: “Дивна річ”. Я сказав: “Якби в мене був фотоапарат, я б сфотографував цю жінку”. Розумієте? Тому що ми. . . То була перша жінка, що, як ми побачили, була у спідниці, розумієте, вдягнена так, як личить вдягатися леді, усім жінкам.

²⁰⁷ Вона сказала: “Ну, чому так, Білле, що наші люди отак вдягаються, невже нам—нам наказано?”

²⁰⁸ Я сказав: “Не це наші люди. То Божий народ. Божий народ — потрібна святість”.

²⁰⁹ Сказала: “Ну, хіба вони не ходять до церкви?”

²¹⁰ Я сказав: “*Отам* он є одна жінка, що співає у хорі в одній тутешній церкві”.

²¹¹ “Ну, в такому разі, чому ж так?”

²¹² Я сказав: “Бо її не вчили нічому інакшому”. Це в точності так.

²¹³ Існує ота плотська церква, яку ми розбиратимемо на цьому тижні; духовна Церква, плотська церква. Їх усіх зносить течією до матінок-церков. Біблія сказала, у Об’явленні 17, що з ними буде так. Вони зараз повертаються назад, вони усі, поводяться подібно їй, організуються. “Слухай, ми *отакі ось*. Ми організуємося. Ми є *оце*, і ми є *оте*”. При початку не було так. Забирають з церкви усю силу та перекладають її на якогось єпископа чи папу. Бог перебуває у Своїй Церкві, поміж Свого народу, проявляється через простих віруючих та всюди, нині. Але за цього дня. . .

²¹⁴ Вона сказала: “Ну, хіба ми не американці?”

²¹⁵ Я сказав: “Ні. Ми живемо тут, але ми не американці. Ми Християни. Наше Царство — з Висоти”.

²¹⁶ І якщо наше життя прийшло Звідти, в такому разі ми поводимося подібно Оцьому. Бо ми прийшли. . . Наше

Життя — зі святого Місця. Воно виглядає по-інакшому. Воно вдягається по-інакшому. У Тамтешніх жінок довгі коси. І вони не носять манікюру на обличчі. І—і вони не носять шортів. Вони, вони носять спідниці, та довгу одіж, та сукні. І в них довгі коси, й таке інше. Тож, характер цього, Звідти, відображається на нас.

²¹⁷ Чоловіки не палять, не жують тютюн, не брешуть, не крадуть. Вони прийшли, їхній дух прийшов зі святого Місця, змушує їх поводитися свято, визнавати один одного за братів. Ось як.

²¹⁸ Ми від певного Царства, і у нас є Цар. І Він є Цар святих. А слово *святий* пішло від слова “освячені”. В такому разі, якщо людина є освячена, Христос, Святий Дух входить у серце та стає Царем над цим. О-о, оце так! Це має влучити в ціль. О-о! Коли освячена посудина Божа... Христос, Цар, Дух Святий приходить. А у царя є своя територія володіння. Амінь. І усім твоїм еством керує Цар святих. Царство! Кожне царство на землі захитається, буде знищено атомною силою. Але Біблія каже: “Ми приймаємо Царство, яке не можна похитнути”. Амінь. Цар святих.

²¹⁹ Я хочу, щоб ви звернули увагу також на символи Христа — у Біблії й тут на землі. На землі Він був пророком. Ви вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Пророк — то є Слово. Нам це відомо. Слово *пророк* означає “божественний тлумач Слова”. Божественне Слово є написане, а пророк має у собі Дух Бога. І, вам відомо, пророка у Старому Заповіті називали “бог”. Кому з вас відомо це?

²²⁰ Ісус сказав: “Якщо їх називано богами... Хіба не написано, у вашому законі, що вони — ‘Ви боги’? І якщо їх називано ‘богами’, — тих, до кого приходило Слово Бога — пророків, як же ви засуджуєте Мене, коли Я кажу, що Я є Син Бога?”

²²¹ Бо його було названо “богом” з тієї причини, що він носив у собі Слово Бога, ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ. Тому слово *пророк* означає... його—його тлумачення не повинно було домішуватися. Розумієте? Якщо Бог... Він каже: “Якщо буде поміж вами хто духовний чи пророк, Я, Господь, проговорю до нього. Те, що він

скаже, справдиться — тоді слухайте його, бо Я з ним. Та якщо це не справдиться — не слухайте його тоді; Я не посилав його. Ось як ви пізнаватимете це. І, у такому разі, розумієте, Божественне тлумачення Слова повинно співпасти з цим останнім об'явленням до церкви.

²²² Він є Бог, Всемогутній. На землі Він був пророком, котрий є орлом. Кому з вас відомо, що пророк вважався за орла? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

²²³ Орел — це найсильніший птах, що в нас є, найдужий. У деяких з них розмах крил сягає чотирнадцять футів. Він може злетіти та піднятися так високо, що коли який-небудь інший птах спробує полетіти слідом за ним, він розвалиться, пір'я у нього повипадає, і його розверне на шматки. Бо чому? Той по-особливому збудований. А що йому користі з того, щоб піднятися так високо, якщо він не бачить, що він робить, коли він там на висоті? Кажуть про соколине око? Вам слід побачити орлине око.

²²⁴ Сокол може, здатен побачити ќурку. Це так. Ось у чому справа з деякими з цих соколів сьогодні. Угу. Але, кажу вам, орел злітає, а якщо сокол спробує полетіти слідом за ним, він загине. Він задихнеться. Він не зможе проникнути у ті сфери, куди проникає орел.

І, потім, у нього є око, яким він може бачити на таку відстань, коли він піднявся туди вгору. Тож ось чому Бог назвав Своїх *пророків* — “орли”. Піднімається туди, і він є орел. Він може бачити на далеку відстань.

²²⁵ І Христос, на землі, був Орлом. Коли Він помер, Він був Священиком, тож з-за цього Він став Агнцем. Це так. [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] І коли Він прийде знову, Він є Цар, тож Він буде Левом, амінь, Лев з коліна Юди. Амінь. Він є Орел, Агнець і Лев; амінь; Отець, Син і Дух Святий; Пророк, Священик і Цар; Той, Хто був, Хто є, і має прийти; Вседержитель; Альфа та Омега — від початку до завершення, Вічний Бог.

²²⁶ Хочу вас спитати, декого з вас, любі католики, що називаєте це “Вічне синівство Бога; Бог, Вічне синівство Ісуса Христа в Бога”. Як ви можете говорити такі слова? Я недоук, з семикласною освітою, але ж я не такий дурний. Слово син — там повинен бути початок. Тож як Він може бути Вічним і бути сином? Вічність не має ні

початку, ні кінця. Тому Він не може бути сином, Вічним сином, і, потім, мати якийсь початок, бо не існує такого, як Вічний син. У сина є якийсь початок, тож він не може бути Вічним.

²²⁷ Розумієте, Він є Вічний Бог, не Вічний син. Слава! Всемогутній, Єгова-Іре, Єгова-Рафа проявився у тілі — “У Ньому тілесно перебувала повнота Божества”.

²²⁸ І у День П’ятидесятниці, коли Полум’яний Стовп зійшов на людей, чи звернули ви увагу — Він розділився? І язики Вогню осіли на кожному з них. Вогонь, у вигляді язиків, осів на кожному з них. Що робив Бог? Розділяв Себе у Церкві, для кожного; подаючи жінкам, чоловікам та усім іншим часточку Свого Духа, розподіляючи Себе по Своїй Церкві.

²²⁹ Як же людина може приходити й казати: “Святий муж — це папа. Святий муж — це єпископ”? Святий Муж — це Христос, Святий Дух у нас. Як ви можете говорити, що простим віруючим нічого сказати? Кожному з вас є що сказати. Кожному з вас є що робити. Кожен з вас мусить нести Послання. Слава!

²³⁰ Дух Святий розділився у День П’ятидесятниці. Бог, що розділяє Себе. “Того дня пізнаєте ви, що Я у Отці, Отець — у Мені; Я у вас, і ви — у Мені”.

“Того дня”, — Святий Дух, — “над усіма, в усіх, через усіх”. Амінь. Отак от. Святий Дух має право йти куди Він захоче, на кого Він захоче. Тобі не повинно приймати те, що каже який-небудь єпископ чи який-небудь священик. Він є наш єдиний Священик, правильно, Первосвященик. Отож: Пророк, Священик і Цар.

²³¹ Отож:

Та... Ісуса Христа, що є Свідок вірний... Первісток з мертвих... (Ми торкнемося цього)... і Владика земних царів. Йому, Хто полюбив нас та обмив нас від гріхів наших Кров’ю Своєю,

²³² Слово *обмив* там, насправді, у грецькій означає “звільнити”. Він звільнив нас від... Ми були прикуті до землі, своїм гріхом. Ми були неспроможні бачити,

неспроможні чути, не мали жодного уявлення про Небо чи про що-небудь таке. Та коли зійшла Кров, Вона перерізала мотузок, і ми звільнилися. О-о!

²³³ Якось я читав одну історію, може, вона буде тут якраз доречною. Один селянин упіймав ворону, і він прив'язав її. І він сказав: “Я провчу інших ворон”. Тож він прив'язав ворону, мотузкою за ніжку, і вона, бідолашна, була напівмертва від голоду. Вона так охляла, що вже ледве могла ходити.

²³⁴ Ось як воно є з деякими з цих організацій та церков, що поприв'язували людей. “Не можна! Отож, далі *цього* не ходи. Дні чудес минули”. Так. Ти просто на прив'язі. Ось і все. “Не існує нічого такого, як Дух Святий. Він не говорить мовами, як раніше”.

²³⁵ Він є Бог. “Він є точно такий самий учора, сьогодні та навіки”, — Євреям 13:8, живе в усіх церквах. Ми підійдемо до цього після ввідного уроку сьогодні вранці. Розумієте? Він є Бог, який живе у кожній епосі церкви. Він житиме у кожній епосі церкви, житиме у Своєму народі цілу Вічність. Бо ми маємо тепер, у собі, Вічне Життя.

²³⁶ Тож ця деномінація прив'язала її, отак — “Ну, минули дні чудес. Не існує такої речі, як Божественне зцілення”. І вона, бідолашна, ходила там колами, поки не ослабіла так, що вже ледве ноги переставляла.

²³⁷ І одного дня там проходив один добродій, і він сказав: “Знаєш, ця бідолашна ворона, мені так шкода її. Зрештою, вона, напевно ж, шукала собі їжу. Це єдине, як вона може прогодуватися. Вона мусить щось їсти. Тож, вона просто не розуміє, вона літає, збирає собі зернятка”. Тож, якби тоді він узяв свого... І узяв свого ножа та звільнив ворону. І вона знає...

²³⁸ Ось літають інші ворони, підлітають, кажуть: “Ну ж, ворона Джонні. Полетіли на південь. Скоро похолодає”.

²³⁹ І знаєте що? Тая ворона відійде рівно на стільки, на скільки вона могла відійти отам. Вона скаже: “Мені не можна цього робити. Це не... сьогодні просто не для нас.

Нам—нам просто не можна це робити”. Розумієте? Вона так довго сиділа на прив’язі, що думала, що вона досі на прив’язі. Розумієте?

²⁴⁰ І отак от воно є з багатьма людьми — ви прив’язані віровченнями та деномінаціями до старої матінки-проститутки там, яка каже вам, що “Ісус Христос не є такий самий. Не існує такої речі, як зцілення. Не існує хрищення Духом Святим. Не існує нічого такого”. Намагається розповісти вам оте все. Ви так довго сиділи на прив’язі, що ви досі думаєте, що ви на прив’язі.

²⁴¹ Той Добродій, Христос віддав Свою Кров, щоб Йому обмити нас та звільнити нас від нашого гріха. Що таке гріх? Я прошу, щоб хто-небудь сказав мені. Що таке гріх? *Гріх* — це “невірство”. Це так. “Хто не вірить — того вже засуджено”.

²⁴² І твій гріх — це твоє єдине, що не пускає тебе на волю. Це тому що Бог звільнив тебе від твого невірства, але ти настільки скутий віровченнями, що досі вважаєш, що ти на прив’язі. І напівмертвий від голоду, розумієте, ходиш по колу — “Я пресвітеріанин. Я методист. Я баптист. Мені кажуть, що я з церкви Христової — ‘Дні чудес минули. Не існує нічого такого’”.

²⁴³ Ти, бідолашна, напівмертва від голоду ворона! Чому тобі не прийти сьогодні вранці? Чому тобі не полетіти? Аллілуя! “Піднімися на крилах зірниці та полети до Сонця Праведності за зціленням, що на Його крилах”. Амінь. Отак от. Отак от, брате, сестро. О-о! “Кого Син звільнив — той справді є вільний”. Так, панове!

²⁴⁴ “Ну, мій пастор. . .” Нічого про це. Біблія сказала, що ти вільний. Це так. Ти є вільний.

²⁴⁵ “Моя церква. . .”

²⁴⁶ Що ж, звільнися. “Обмив нас та звільнив нас від наших деномінацій, Своєю Власною Кров’ю”, — поставив нас вільними, щоб ми могли думати самі, чинити самі, і говорити самі, і діяти самі.

²⁴⁷ “Ну, якщо я піду та скажу пасторові, що мені необхідно переохриститися, він. . .”

²⁴⁸ Як щодо того, що “Ти є вільний”? Це є об’явлення, ви розумієте. Гаразд. Ти є вільний.

²⁴⁹ Якщо тебе покропили з якоїсь *отакої* сільниці, іменем “Отець, Син та Дух Святий”, — тут сьогодні вранці є басейн з водою, готовий. Розумієте? Так, панове. То неправильно.

²⁵⁰ Отож, ти більше не зв’язаний. Ти вільний, але, може, ти не знаєш цього. Але дозволю—но мені сказати тобі цього ранку, Біблія сказала: “Він звільнив нас від наших гріхів, нашого невірства, щоб нам прийняти Об’явлення Ісуса Христа”. Іди, будь вільний! . . . доведеться обирати те, що говорить про Це яка-небудь церква. Прийми те, що каже про Це Бог. Отут ось Його Об’явлення, що об’являє, Ким Він є.

²⁵¹ “Я завжди вірив, що у Бога-Отця довга сива борода, сиве волосся; а Син — це муж середнього віку; а Дух Святий — це голубок”. Брате, це язичництво. Це язичницьке, ти віриш у трьох Богів.

²⁵² Перша ж заповідь, яка була перша Заповідь? “Слухай, о Ізраїлю: Я є ГОСПОДЬ твій Бог, один Бог”. Отак от.

²⁵³ Він є один Бог, не три боги. Він жив у трьох служіннях, служив на трьох посадах. Він є Пророк, Священик і Цар. Він є Орел, Агнець та—та Лев. Він є Лілія Долини, Шаронська Троянда, Лілія Долини та Вранішня Зірка. Він є Корінь та Паросток Давидів. Він є від А до Я. Він є Отець, Син та Дух Святий. Він є оцим усім, але Він є Один. Він є один Бог. Це Його титули, що належать Йому, але Бог є один.

²⁵⁴ Ніколи, нікого, у жодній сторінці Біблії чи по історії, поки не з’явилася католицька церква, ані разу не христили зануренням в ім’я “Отець, Син, Дух Святий”.

²⁵⁵ Якщо ви покажете мені сторінку чи що-небудь таке, напишіть це, покладіть це отут для мене сьогодні ввечері, і я вийду з цієї церкви, скажу: “Я лицемір. Я неправильно навчав людей”; якщо ви зможете показати мені який-небудь текст з Писання чи принесете мені який-небудь факт з історії, правдивої історії, що покаже мені це, де тих людей христили, у Біблії, в ім’я “Отець, Син, Дух Святий”. Чи принесіть мені який-небудь рукопис чи яку-небудь книгу по історії, одну сторінку, одну цитату з історії, де кого хоч раз христили, ім’я

“Отець, Син та Дух Святий”, поки не відбулася Нікейська рада католицької церкви. Прийдіть, принесіть це мені; я причеплю собі на спину напис та пройду через увесь Джефферсонвілл, а ви будете йти ззаду, сурмити в ріг. І я напишу там: “Фальшивий пророк, вів людей у неправду”.

²⁵⁶ І, пасторе, якщо ти сьогодні вранці тут, ти зробиш це, тобі слід дозволити, щоб я зробив це тобі. Розумієте? Прийди, покажи мені. Але ти боїшся.

²⁵⁷ Отож, що це таке? *Оце* ось є Об’явлення. *Оце* ось є Об’явлення. А *оце* ось Святий Дух, Христос, зсилає Своє Послання до церков. Слухайте Його. Слухайте Його. Це те, чому навчає Біблія.

²⁵⁸ Де воно з’явилося? Якщо ви просто не будете дратуватися, не підете геть, поки закінчиться тиждень, ви... Дістаньте Нікейські ради. Дістаньте “*Два Вавилони*” Гіслопа. Візьміть...

²⁵⁹ Отож, з історією Йосипа Флавія усе гаразд, але він написав тільки один абзац про Христа, сказав: “Був один Чоловік на ім’я Ісус, Який ходив, зціляв людей. І—і Він помер, тобто, Пилат вбив Його, і—і, тобто, Ірод, тобто, відправив Його на смерть. І потім учні пішли та вкрали Його тіло та сховали його. І, щоночі, вони ходили та відріzáли від нього шматочок та з’їдали це”. Сказав: “Вони були людоджерами”. А вони приймали причастя, розумієте. Тілесний розум! Не Йосипа потрібно слухати.

²⁶⁰ Але візьміть “*Книгу мучеників Фокса*”. Є хороші, гідні довіри джерела. “*Книга мучеників Фокса*”, хто з вас читав її? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Атож. “*Перші епохи*” Пембера, чи—чи “*Два Вавилони*” Гіслопа, чи—чи які-небудь визначні, гідні довіри джерела. Чи, найвизначніша, що у нас є — це Нікейська рада, Донікейська рада та Нікейська рада. І ви побачите, що таке ні разу не згадувалося, ніяких осіб.

²⁶¹ Візьміть Святі Писання та побачте, чи було хоч раз таке, щоб у Біблії кого-небудь христили, використовуючи ті титули, ім’я “Отець, Син та Дух Святий”. Воно вказує на трьох богів. Це для язичницької церемонії. А католицизм — це ніщо інше, як язичницька

форма Християнства. А від католицької церкви з'явилися Мартин Лютер, Джон Уеслі, баптисти, пресвітеріани й так далі.

²⁶² Але за останніх днів поміж цим і тим було поставлено двері, які знову відкрили Правду, що “Так сказала Біблія”, і визначний пророк, що повинен був прийти на землю за останніх днів. І ми віримо, що він прийде. Пильнуйте. І у нього буде певна Церква. Тепер, ми побачимо це, тепер.

²⁶³ Отож, пам'ятайте, це є Об'явлення. Від Нього не можна віднімати. Отож, оце так заява! Знайдіть одну людину в Біблії, одне місце, де кого-небудь хоч раз хрестили в ім'я “Отець, Син, Дух Святий”, чи щоб кого-небудь хрестили окропленням, знайдіть таке у Біблії, на відпущення їхніх гріхів. Жодного випадку. І будь-яка людина, не мало значення, як їх було охрищено, повинна була прийти та охреститися ще раз в Ім'я “Ісуса Христа”, щоб одержати Духа Святого.

²⁶⁴ Дії 19: “Павло пройшов узбережжя трохи вище Ефесу, знаходить деяких учнів”. Він сказав: “Учнів”. В них було сильне зібрання. Вони були послідовниками одного мужа на ім'я Аполлос, що був наверненим правником; баптист, який повірив Іванові Христителю та доводив Писаннями, що Ісус є Христос.

²⁶⁵ Павло пройшов там та зустрів Акилу та Прискиллу, у 18-му розділі Дій. І потім він пішов, щоб пообідати чи щось таке, з Акилою та Прискиллою. Вони розповіли йому про цього визначного мужа. Вони пішли послухати його. Він слухав його того вечора. Він сказав: “Він дуже хороший. Це вельми чудово. Це добре. Але, — сказав, — чи прийняли ви Духа Святого, відколи ви увірували?”

²⁶⁶ Як щодо вас, бідолашні тамтешні баптисти, які вірите, що ви отримали Духа Святого, коли ви увірували?

²⁶⁷ Він сказав: “Чи прийняли ви Духа Святого, відколи ви увірували?”

²⁶⁸ Хтось сказав: “Там написано не так”.

²⁶⁹ Я заперечую це. В мене тут є оригінальний грецький, і єврейський також. В Біблії говориться на грецькій, і на

єврейській, і також на арамейській. І усі вони три, в мене вони є тут, там сказано: “Чи прийняли ви Духа Святого, відколи ви увірували?” Це так. “Чи прийняли ви Духа Святого, відколи ви увірували?”

270 І ось, той сказав: “Ми й не знаємо, чи існує Дух Святий”.

271 Тоді він сказав: “У що ж ви христилися?”

272 Вони відказали: “Нас вже було охрищено тим мужем, який охристив Господа Ісуса Христа. Ми христилися Івановим хрещенням, — може, у тій самій водоймі, — тим самим мужем”.

273 Павло сказав: “Це не спрацює. Він христив тільки у покаяння, не на відпущення гріхів”.

274 Отож, ви, декотрі з віруючих у Єдиного Бога, що приходите та—та христите отак, неправі. Ви христите у це на спасіння. Не вода спасає людину; це Кров, покаяння. Не через хрещення на відродження. Ні, панове. Відродження приходить через Дух. Хрещення — це зовнішній вияв внутрішньої дії відродження, яку було вчинено. Розумієте? Гаразд. Візьміть до уваги.

275 Він сказав: “Чи прийняли ви Духа Святого, відколи ви увірували?” Ті відказали. . .

276 Той сказав: “Ми й не знаємо, чи існує Дух Святий”.

277 Він сказав: “Як же ви христилися?”

278 Сказав: “Ми христилися у Івана”.

279 Він сказав: “Іван істинно христив у покаяння, у покаяння, кажучи, що ‘вам повинно повірити у Нього’, — в Агнця, в Жертву, що повинна була прийти, в Господа Ісуса Христа”. І коли вони почули Це, вони переохристилися знову в Ім’я Ісуса Христа. І Павло поклав свої руки на них, і вони прийняли Духа Святого, та говорили мовами, та пророкували.

280 Скажіть мені, що це не Писання, та покажіть мені, де кого-небудь хоч раз у Новому Заповіті христили якимось інакше, ніж у Ім’я Господа Ісуса Христа. Покажіть мені.

²⁸¹ Святий Агав та багато хто з інших, що приймали хрищення, аж до часу Нікейської ради — їх усіх христили в Ім'я Ісуса Христа. Місіонери обробляли ниву Іменем Ісуса Христа.

²⁸² Та коли відбулася Нікейська рада, їм знадобилося ввести трьох богів. Вони забрали Павла. . . тобто, забрали Юпітера та поставили Павла. Вони забрали Венеру та поставили Марію. Вони поназаводили усіляких божків, усяких святих, усе інше, та ввели хрищення у трійцю та згодували це протестантам. І ті й досі заковтують це.

²⁸³ Але нині засяяли вечірні Вогні. Пророк сказав: “Вечірнього часу з'явиться Світло”.

Вечірнього часу з'явиться Світло,
Дорогу до Слави точно ти знайдеш;
У водному шляху, це є Світло
сьогодні,
Похований у дорогоцінне Ім'я Ісуса.
Молодий та старий, покайся у своєму
гріху,
І тоді ввійде Дух Святий;
Вечірні Вогні сяють,
Це є фактом, що Бог та Христос є
Один.

²⁸⁴ Ви вірите Цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Петро сказав у День П'ятидесятниці: “Нехай буде відомо вам, дім Ізраїлів, що і Господом, і Христом учинив Бог цього Ісуса, що Його ви розп'яли”. 16-й вірш, 2-й розділ. Так. “І Господом, і Христом учинив Бог цього Ісуса, що Його ви розп'яли. Нехай увесь Ізраїлів дім твердо знає”.

²⁸⁵ Нещодавно мав розмову з одним євреєм, тут біля Дому Давида, він сказав: “Ви, погани, не зможете розрізати Бога на три частини та подати Його євреєві. Ми не такі дурні”.

²⁸⁶ Я сказав: “В цьому ж і справа, рабі. Ми не розрізаємо Бога ні на які три частини”. Я сказав: “Ви вірите пророкам?”

Він сказав: “Певна річ”.

Я сказав: “Чи вірите ви Ісаї 9:6?”

Він сказав: “Так”.

Я сказав: “Про кого говорив пророк?”

“Про Месію”.

Я сказав: “Яке відношення Месія матиме до Бога?”

Він сказав: “Він буде Богом”.

Я сказав: “Саме так”. Амінь.

287 Розумієте, отак от воно є. Тож ти не зможеш розрізати Його на три частини.

288 Якби ви, тутешні місіонери. . . Хтось з них поїде до євреїв, мені здається, оцей муж, що сидить *отут*. Ніколи й не намагайся давати євреєві ніякого “Отець, Син та Дух Святий”. Він одразу ж скаже тобі, він знає, звідки це прийшло — “Нікейська рада”. Він не стане такого слухати. Але дай йому побачити, де той Бог зробився тілом, і що Він є один-єдиний Бог. Бог зробився тілом у вигляді людини та жив поміж нами, щоб освятити нас; відняти, щоб Йому Самому прийти у вигляді Духа Святого. Бог — Отець, Дух Святий — це одна й та сама Особа.

289 У Біблії сказано у—у родоводах Ісуса Христа, у 1-му розділі Матвія, Там сказано: “Авраам породив Ісака. Ісак породив Якова”. Далі й далі, говорилося, і потім у. . . Дозвольте мені прочитати це, і тоді ви точно зрозумієте, про що я говорю. Матвія, 1-й розділ. І ми. . . Отож, почнемо з 18-го вірша.

*Народження ж Ісуса Христа сталося так:
Коли. . . Його мати Марія була заручена з
Йосипом, перш ніж зійшлися вони, виявилось,
що має вона в утробі від. . .*

290 “‘Бога Отця’”? Чи так там говориться? [Громада каже: “Ні”.—Ред.] Виявилось, що вона вагітна Дитиною від Кого? [“Від Духа Святого”.] Від. . . [Порожнє місце на плівці.] Я думав, Бог-Отець був Його батьком? У такому разі Бог, Отець і Дух Святий — це один Дух, або ж у Нього було двоє батьків.

*А Йосип, її чоловік, бувши праведним. . .
без бажання ославити її, хотів тайкома
відпустити її.*

Коли ж він думав про це, ось, з'явився йому Ангол Господній уві сні, промовляючи: Йосипе, сину Давидів, не бійся... прийняти Марію, дружину твою, бо зачате в ній — то від... .

²⁹¹ ““Бога-Отця””? А? [Громада каже: “Ні. ‘Від Духа Святого’”.—Ред.] “Від Духа Святого”. В такому разі, хто був Батьком Ісуса Христа? [“Дух Святий”.] Дух Святий. Чим є Отець ось у тобі? [“Духом Святим”.] Що ж, це є також і Бог-Отець. Хіба не так? [“Амінь”.] Атож.

І вона вродить Сина, і ти даси Йому ім'я ІСУС...

²⁹² Ось тут Бог-Отець, тут — Бог-Дух Святий, а отут — Бог-Син, розумієте, отак виходить троє Богів. Біблія каже не так. Ці двоє мусять бути одно, або в Нього було двоє отців. Розумієте? В Нього не може бути двох отців. Ви це знаєте.

Отож, вродить вона Сина, і дадуть Йому Ім'я ІСУС, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів.

А оце все сталося, щоб збулося сказане через Господа через пророка, який провіщає:

...діва в утробі зачне і породить Сина, і дадуть Йому Ім'я Еммануїл, що значить: З нами Бог.

²⁹³ Це є 1-й розділ Матвія.

²⁹⁴ Матвія 28:19, де Ісус сказав: “Ідіть, христіть в Ім'я Отця, Сина, Духа Святого”. Що є Іменем Отця, Сина, Духа Святого? [Громада каже: “Ісус Христос”.—Ред.] Ісус Христос, звичайно ж.

²⁹⁵ Ви читаєте розповідь про кохання, сказано: “І з тих пір Джон та Мері жили щасливо”. Хто такі Джон та Мері? Повернися до початку оповіді та розберися.

Якщо не існує нічого такого, ніякого імені “Отець, Син чи Дух Святий”, тоді, Хто, Чиє то ім'я? Повернися до початку оповіді й побач, про Кого Він говорив.

²⁹⁶ Петро, у День П'ятидесятниці, сказав: “Покайтеся, кожен з вас, та охрестіться в Ім'я ‘Ісуса Христа’ на відпущення гріхів”. В нього було об'явлення.

В Івана було об'явлення.

²⁹⁷ Ісус *був* Об'явленням, Він виявив Себе прямо тут у Писанні — “Я є Той, Хто був, Хто є, і має прийти, Вседержитель”. Ф'ю! Гаразд.

²⁹⁸ Отож, давайте-но візьмемо 7-й вірш, зараз швиденько, перш ніж ми закінчуватимемо, якомога швидше.

...Всемогутній.

...сила, слава та сила на віки вічні. Амінь.

І...вчинив нас царями та священиками Богу...Своєму Отцю; і Йому слава та сила на віки вічні. Амінь.

²⁹⁹ Бачите те об'явлення там, як Це об'явлено? Як Бог...Мужі чухають собі голову, та смикають себе за волосся, та усе інше, намагаючися розібратися, що таке “Отець, Син, Дух Святий”, роблячи з одного трьох.

Не смикай себе за волосся і не чухай свою голову. Просто підніми очі. Об'явлення приходить Згори. І це є правильно. Він об'явить, то ніякий не “Отець, Син та Дух Святий”. Це три служіння, в яких жив один Бог.

³⁰⁰ Це було у служінні “Дух”, через Нього Самого, бо людська істота знаходиться нижче. Потім Він створив Собі тіло, жив у ньому, щоб дати Свою Кров; не через статеве, як було у Еденському садку, але створив творче тіло. І через оте народжене від діви тіло Він віддав Кров, що освятила нас та звільнила нас від нашого невірства, щоб повірити у Нього. І потім, ми робимо це, ми приймаємо Його у своє серце, це є Бог у нас; Бог: Отець, Син та Дух Святий. Розумієте? Точно як Пророк, Священик та Цар — це є те саме. Гаразд.

³⁰¹ Отож, 7-й вірш, тут оголошення. Оголошення:

Ото Він з хмарами йде, і побачить Його кожне око...і ті, що Його прокололи, і усі племена земні будуть плакати за Ним.

³⁰² О-о! Скільки в нас часу ще? Там є дещо чудове. Чи дасте іще тридцять, двадцять хвилин? [Громада каже: “Так”.—Ред.] Дасте? [“Амінь”.] Гаразд. Отож, у такому разі, завтра...Сьогодні ввечері ми постараємося

встигнути з рештою цього, *Видіння на Патмосі*, сьогодні ввечері. Сьогодні ми збираємося завершити по оголошенню.

³⁰³ О-о! Ви добре почуваєтеся? [Громада каже: “Аміль”.—Ред.] Вам подобаються ці стародавні вірші з Біблії? [“Аміль”.] Це Об’явлення. Чим, чим це є? Бог простягає руку, у цій Книзі, та знімає завісу, сказав: “Ось Він: Пророк, Священик, Цар; Отець, Син, Дух Святий; Той, Хто був, Хто є, і має прийти. Оці всі складові — То є Бог”.

³⁰⁴ Отож, давайте-но підніmemo завісу, тепер всього на декілька хвилин, якщо Господь допоможе нам, зніmemo завісу з наших очей. І візьmemo. . .

Ото, Він з хмарами йде. . .

³⁰⁵ Отож, як Він іде? “З хмарами”. Якими хмарами? Хмарами слави. Не з оцими грозовими, дощовими хмарами, але з хмарами слави.

Дивіться, якого роду хмарою Він був оповитий, коли Петро та інші узріли Його на горі Переображення, хмара отінила Його. Його одежа сяяла. Він був обгорнений хмарою, силою Божою.

³⁰⁶ О-о, ми підійдемо до цього, тут у цих епохах церкви. Кажу вам, це просто—просто торкається найглибших струн мого єства — думати про це, яким буде Його Прихід. Я бачу за цього дня, за якого ми живемо, що не залишилося нічого, ніяких надій, крім Його Приходу.

³⁰⁷ Отож, ми швиденько розберемо це. Отож, пам’ятайте.

. . . побачить Його кожне око. . .

³⁰⁸ Отож, то було не Схоплення, у такому разі. Чи то було воно? [Громада каже: “Ні”.—Ред.] Розумієте? Не Схоплення. То було не Схоплення. Про що Він тут говорить? Про другий Прихід.

*. . . і ті, що Його прокололи, і усі племена земні
будуть плакати за Ним.*

³⁰⁹ А тепер ми звернемося назад та візьmemo дещо з історії. Давайте-но звернемося до Захарії та візьmemo 12-й розділ Захарії. Захарія. Гаразд.

³¹⁰ “І щоденно до церкви Господь додавав тих, хто спасався”. Які вдячні ми є за добре об’явлення Ісуса Христа! Хіба ви не щасливі за Нього? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Отож, ми постараємося якомога швидше зробити це у формі книги для людей, і потім ви зможете узяти її, щоб прочитати це у тиші своєї кімнати і так далі та дослідите це самі. Гаразд.

³¹¹ Захарія, Захарія, тепер 12-й розділ Захарії. І ми хочемо зараз розібрати це дійсно молитовно. І я хочу розібрати це на славу Божу. Отож, Захарія 12, давайте почнемо з 9-го вірша. Тепер слухайте уважно. Він говорить про Прихід. Захарія 12, і почнемо з 9-го, 9-го вірша: “І станеться”. Захарія, пророкує, за чотириста вісімдесят сім років перед приходом Христа.

*І станеться в день той, Я буду шукати,
щоб понищити усі... народи, що приходять на
Єрусалим. (Подумайте про це.)*

*А на дім Давидів та на мешканців Єрусалиму
Я виллю Духа ласки та благань, і будуть
дивитися на Мене, Якого прокололи... .*

³¹² Отож, коли Євангелія повернуться до євреїв? Коли завершиться день поган, Євангелія буде готова, піде до євреїв. О-о, я міг би, якби мені можна було просто передректи вам дещо таке, що ось-ось має статися отут, розумієте, просто за цього дня. Розумієте? Це ось-ось станеться. Ми одержимо це у Епосі Церкви. І ця велична подія, що ось-ось має статися, перенесе в Об’явлення 11 та підніме тих двох пророків — Іллю та Мойсея, що знову повернуться до євреїв. Ми готові до цього. Усе розставляється по місцях, якраз є готово. Оце Поганське Послання — як євреї принесли були це до поган, погани знову понесуть це до євреїв. І станеться Схоплення.

³¹³ Отож, пам’ятайте, тут приходить оце ось, після горя... Церква не пройде через Горе. Ми знаємо це. Біблія каже. Розумієте? Гаразд.

³¹⁴ Отож, Він вилле на дім Ізраїлів (що?) того самого Святого Духа після того, як Поганська Церква піде.

...і вони поглянули на Мене, Якого прокололи, і голоситимуть за Ним, як голосять за єдиним сином, і гірко заплачуть за Ним, як плачуть за первістком.

І того дня здійметься...у Єрусалимі велике голосіння...та голосіння...у—у долині Мегіддо.

І—і буде земля голосити, кожен рід окремо: рід дому Давида окремо, і...рід дому Натана окремо, і кожен рід дому окремо.

315 Коли вони побачать, що станеться? Що відбудуватиметься, коли Він прийде у хмарах слави, при Своєму другому з'явленні. І коли ті євреї, що прокололи Його...Ви знаєте, в іншому місці Писання говориться, що вони спитають у Нього: “Де Ти отримав тії рани?”

316 Він сказав: “У домі Мого друга”.

317 І це буде часом скорботи не тільки для євреїв, що відкинули Його як Месію, але це буде час скорботи для тих поган, що залишилися тут, які прийняли...які відкинули Його як Свого Месію за цього дня. Вони плакатимуть та ридатимуть. Спляча діва плакатиме. Це є ота церква, що відмовилася набрати Оливи собі для Світла. Вийшло десять дів, усі порядні люди, але та Олива у світильниках була у п'яти з них. Інші ж п'ять — то були порядні люди, порядні люди, але не спромоглися набрати Оливи собі у світильника. “І їх було кинуте у зовнішню темряву, де були ридання, плач та скрегіт зубів”.

318 Ось воно — “Вони плакатимуть”. Біблія сказала тут: “Вони плакатимуть і будуть настільки розбиті горем! Що навіть...”

319 Ось, я дам вам іще одне, Буття 45, якщо ви хочете звернутися до цього. Давайте звернемося до цього всього на хвилинку та прочитаємо і це також у Бутті, це...мені здається, з 45-го розділу Буття. Я б хотів розібрати тут ось що: Йосип відкривається своїм—своїм родичам. І ми розберемо це, просто покажемо прообрази того, що відбудуватиметься у той день, і тоді ув'яжемо усе разом.

І не міг Йосип стриматися при...тих, що стояли біля нього, і він закричав: Виведіть усіх людей...від мене.

Тепер пам'ятайте, Йосип, коли відкривався, він закричав: “Усі вийдіть від мене”.

І не було з ним нікого, коли Йосип відкрився браттям своїм.

І він голосно заридав, і єгиптяни й дім фараонів почули його. (Він, мабуть, голосно закричав.)

І Йосип промовив до браттів своїх: Я Йосип. Чи живий ще мій батько? І не могли його браття йому відповісти, бо стривожилися перед ним.

А Йосип промовив до браттів своїх: Підійдіть до...мене, благодаю вас. І підійшли вони. І він сказав: Я Йосип, ваш брат, якого ви—якого ви продали до Єгипту.

А тепер не сумуйте і не ятріть себе, що продали мене сюди, бо то Бог послав мене перед вами, щоб зберегти життя. (О-о, як прекрасно!)

Бо ось два роки...голод на землі, а...в тих, що будуть, не буде ні оранки, ні жнив.

І Бог послав мене перед вами, щоб зберегти вам останок на землі і щоб спасти ваше життя великим спасінням.

³²⁰ Дозвольте мені зараз просто узяти та співставити це з Захарією 12, всього хвилинку. Отож, ми знаємо це, у прообразі. Якщо ти навчатимеш по прообразах, тоді в тебе завжди буде це правильно, я думаю, у—у прообразі.

³²¹ Отож, Йосип, коли він народився, він був зненавиджений своїми братами. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Зараз я хочу виявити вам, Йосип представляє наповнену Духом Церкву. Йосип був зненавиджений своїми братами. За що? Бо він був духовним. Йосип нічого не міг зробити з тим, що він бачив видіння. Він нічого не міг поробити з тим, що йому снилися сни, розумієте, і міг витлумачувати сни. Він, це те, що було в ньому. Він не міг проявляти нічого іншого,

тільки те, що було в ньому. Що ж, тоді, його брати зненавиділи його безпричинно. Але його батько любив його, бо його батько був пророк.

³²² Бачите, як було з Ісусом? Бог любив Свого Сина. Але браття — фарисеї та садукее — зненавиділи Його, бо Він міг зціляти хворих, та передікати події, та бачити видіння, витлумачувати. Розумієте, що я маю на увазі? “Вони зненавиділи Його безпричинно”.

³²³ А що оті зробили Йосипові? Вони розіграли, немовби він мертвий, і вони кинули його у яму. Узяли скривавлену одіж семи кольорів, яку його батько. . .

³²⁴ У веселці тільки сім кольорів. І веселка, ми знаємо, що. . . Ми підійдемо до цього трохи пізніше, я думаю, сьогодні ввечері. Веселка над Ним отут, над Ісусом, де “Він на вигляд подібний був до каменя яспису та сардису, і веселка”. Веселка — це є заповіт.

³²⁵ І то був Божий заповіт на Йосипові. І потім вони обмазали кров'ю його одіж та віднесли це батькові. І вважалося, що він мертвий. Та. . .

Але його було піднято з ями та віддано в. . . продано фараону, комусь у Єгипті, і він був у якогось генерала. І коли там зробили так, він, його звинуватили у якомусь злочині та кинули його до в'язниці. І там він пророкував і сказав двом чоловікам, що буде з одним, і що буде з другим; чашник і пекар, на основі їхнього сну.

³²⁶ І потім його було піднесено, звідти, на місце по правицю фараона. І ніхто не міг контактувати з фараоном, тільки через Йосипа. [Порожнє місце на плівці.—Ред.]

³²⁷ Дивіться тепер за цим, це. . . коли Йосипа тоді було продано єгиптянам. І, дивіться, все, що він робив, виражало Христа у прообразі. Погляньте на цього чашника та цього пекаря там, і їм обом наснилися сні. І Ісус, коли Він був у Своїй темниці. Пам'ятайте, Йосип був у в'язниці. А коли Ісус був у Своїй в'язниці, (як?) прибитий до хреста, там один спасся, а один загинув. Йосип, коли він був у своїй в'язниці, один спасся, а один загинув.

³²⁸ І, зверніть увагу, потім, після того, як Ісуса було знято з хреста, Його було піднесено в Небо, і сидить по правицю величного Духа, Єгови. “Ніхто не може прийти

до Бога, якщо не через Мене”. Ніяких “*радуйся, Марія*”, ніяких благословенна будь *оця* чи благословенна будь *ота*. Але через Ісуса Христа — “Єдиний посередник, що є між Богом та людьми”, — розумієте, оте дорогоцінне тіло, в якому Бог оселився, поміж нами, яке прийняло Боже Ім’я. А Бог прийняв ім’я людини. Бог прийняв. . .

³²⁹ Дивіться сюди. При початку, коли Адам. . . Я просто не можу закінчити з цим. Здається, немовби десь комусь Це не доходить. Дивіться. При початку. . . Дозвольте—но мені ще раз показати вам дещо. Святий Дух попереджає мене зробити це. Я на хвилинку відійду від своєї теми. Коли перші новини про те, що син, Адам загинув, досягли Слави, чи послав був Бог якогось Ангола? Чи послав Він якогось сина? Чи послав Він іще кого? Він прийшов Сам, щоб відкупити Свого загинулого сина. Аллілуя! Бог не довірив це нікому, тільки Собі. Бог зробився тілом та перебував поміж нами, та відкупив людину, Він Сам. Це і є “Нас спасено, — сказано у Біблії, — Кров’ю Бога”. Смертний, Бог став. . . Безсмертний Бог зробився смертним, для того, щоб відняти гріх, щоб стати Агнцем, Йому Самому; щоб увійти у Славу, яка знаходилася за завісою, і зі Своєю Власною Кров’ю перед Ним, за завісою.

³³⁰ Отож, Йосип, він іде до Єгипту. І там його було піднесено з його в’язниці на місце по правицю фараона й поставлено розпорядником. І за днів Йосипа усе процвітало.

³³¹ Отож, коли Ісус повернеться, навіть пустеля розквітне як троянда. Він є Син процвітання, прообраз Йосипа.

³³² Йосипа посадили у. . . Він був у будинку генерала; його супроводжувало процвітання у всьому, що він робив. Його посадили у в’язницю, і у всю в’язницю прийшло процвітання. У всьому, що він робив, його супроводжувало процвітання. І коли він піднісся, став найвищим по фараонові, наступним по фараонові, усе в Єгипті процвітало, більше, ніж будь-де у світі.

³³³ Коли Він повернеться, на землю прийде процвітання. Стародавні пустелі розквітнуть, і усім вистачить їжі. Ми зможемо, кожен, сидіти під своїм фіговим деревом, та сміятися, та радіти, та жити вічно у Його Присутності, коли Він повернеться як Цар.

³³⁴ Він був Сином людським, Пророком. Амінь. Він був Сином людським, Жертвою, Священиком. Він є Сином людським, як Цар, Сином Давида, що сидить на престолі Своєї величності. Син людський, Він є той Бог, що проявився як Син людський. Він зійшов та став людиною, щоб відняти гріхи цього світу. Він став людиною, як Пророк. Він став людиною, як Священик. Він став людиною, як Цар; Цар Неба, Цар святих, Вічний Цар; завжди був Царем, завжди буде Царем, Вічним Царем.

³³⁵ Тепер зверніть увагу, в такому разі, на Йосипа. Перш ніж Йосип виїжджав, там повинні були спочатку просурмити в сурму. І люди кричали: “Схиліть коліна перед Йосипом”. Не мало значення, що робила людина, вона продавала якийсь товар на вулиці, коли сурмила та сурма, вона схиляла свої коліна. Який-небудь чоловік мав ось-ось простягнути руку та узяти свої гроші, але він схиляв свої коліна — Йосип їде. О-о! Євнух повинен був ось-ось зробити свою справу, і що він робив? Повинен був спинитися. “Йосип їде”. Сурмила сурма.

³³⁶ В один з цих днів усе, навіть час — завмре. “Коли засурмить Божа сурма, і мертві у Христі воскреснуть, і засяє Вічний ранок, світлий та ясний”. Усе схилить коліна. “Кожне коліно схилиться, і кожен язик признається перед Цим”.

Почни тепер. “Гріхи деяких людей йдуть перед ними, деяких — слідом за ними”.

³³⁷ Але тепер зверніть увагу, що відбулося. Як славетно! Коли Йосип тоді...після того, як він одружився на поганниці та завів сім'ю — Єфрема та Манасію, своїх синів. Чи звернули ви увагу наприкінці? Коли Йосип...Яків став благословляти Єфрема та Манасію. Коли він став покладати свої руки, той поставив Єфрема з правого боку, Манасію — з лівого, щоб старший одержав благословіння правою рукою. Та коли він почав молитися, його руки перехрестилися, і він дав молодшому благословіння правою рукою замість того, що стояв з правого боку.

³³⁸ А Йосип сказав: “Не так, батьку”. Сказав: “Ти віддав благословіння Манасії замість Єфрема”.

³³⁹ І він сказав: “Бог схрестив мої руки”.

³⁴⁰ Що це? Від євреїв, найстарших, першообраних Богом, через Хрест благословіння перейшло до поган, щоб набути Наречену. Благословіння прийшло через Хрест, від євреїв до поган. Відкинули! Ті відкинули Хрест, тому Він набув Поганську Наречену.

³⁴¹ Тож коли Йосип, перед цим, коли йому завдали болю його браття, які... Вони перебували поза спілкуванням багато років, євреї.

³⁴² Тепер дивіться. Зараз ми повертаємося до Захарії, де ті плакатимуть, ридатимуть та плакатимуть. І навіть роді відокремляться від інших родів, вийдуть, скажуть: “Як ми таке вчинили? Як ми взагалі могли таке вчинити?” Коли вони скажуть: “Де Ти одержав тії шрами, ті рубці в Тебе на руках?” — ті, що прокололи Його. “Він прийде у хмарах. І вони побачать Його — ті, що прокололи Його. І кожен дім ридатиме, і вони плакатимуть”. Вони не знатимуть, що робити.

³⁴³ І коли Йосип... Ви знаєте цю історію. Коли він побачив своїх братів, і він прикинувся, немовби він не вмів розмовляти єврейською, і привів перекладача, щоб перекладав для нього. І він поводився так, немовби він не вмів розмовляти єврейською; але він хотів розібратися. І коли, врешті-решт, одного дня, коли ті привели свого братика, чи звернули ви увагу? То ж Веніамін запалив Йосипову душу?

³⁴⁴ Чим же це буде, сьогодні, те, що запалить Його душу, нашого Йосипа, Ісуса? Ота молода церква, що перебувала там у країні, яка дотримала Божі заповіді. І у Палестині зібрався саме новонароджений та відновлений у своїх правах народ. Ота шестикутна зірка Давида, найдавніший прапор у світі — нація, що народилася за останні декілька років. Ось Ізраїль.

Народи розколюються, Ізраїль
прокидається,
Ознаки, передрені Біблією;
Дні поган добігають кінця, зі
страхіттями, що наступають;
Поверніться, о розпоршені, до себе
самих.

День Відкуплення близько,
 Людські серця стискаються від
     страху. (Погляньте на свою бомбу,
     атомні спалахи.)
 Будь наповнений Духом, тримай свого
     світильника готовим та чистим,
 Підніми очі, твоє відкуплення
     близько.

Фальшиві пророки брешуть, Божу
     Правду вони відкидають,
 Що Ісус Христос є наш Бог;
 Слава! Але Об'явлення прийшло,
 Тож ми підемо там, де пройшли
     апостоли, тими самими місцями.

Бо День Відкуплення близько,
 Людські серця стискаються від
     страху;
 Будь наповнений Божим Духом,
     тримай свого світильника готовим
     та чистим,
 Підніми очі, твоє відкуплення
     близько.

³⁴⁵ О-о! О-о, Йосип, коли він побачив там того малого
 Веніаміна! То був його менший братик. Ви бачите,
 що малий Веніамін тепер там, влаштовується там. Земні
 коліна євреїв повернулися туди, де з'являться там сто
 сорок чотири тисячі отих, щоб прийняти Христа, коли
 вони побачать Його Прихід. Вони скажуть: “Ось, це
 наш Бог, що на Нього чекали ми”. Коли вони побачать
 проколоті. . . “Звідки це з'явилося?”

³⁴⁶ Він скаже: “В домі друга Мого”.

³⁴⁷ І вони плакатимуть, і вони голоситимуть. Кожен
 рід, їхні коліна Давида та Нафталі, усі, повідділяються,
 кожен рід, та ридатимуть самотньо, коли побачать, як
 Він стоїть у повітрі — Той, Кого вони прокололи.

³⁴⁸ Яким буде Його послання? Дивіться, що сказав
 Йосип. Коли він сказав. . .

³⁴⁹ Дивіться іще ось за чим. Коли Йосип поставив дітей
 перед собою, він поглянув на них, він побачив малого

Веніаміна. Він бачив Єфрема, він бачив усіх інших там — Гада та усіх інших. І дванадцять колін, тоді десять колін стояли перед ним. Він бачив їх усіх, що стояли там. Він знав, що то його братів. І він поглянув прямо на малого Веніаміна, і клубок підкотився йому до горла. Пізнав, що вони його. Що він сказав? “Усі, залишіть мене”. Що було з його дружиною та дітками? Вони пішли у палац.

³⁵⁰ Куди піде Поганська Церква у Схопленні? У Палац. Наречена, аллілуя, Наречена буде забрана з землі, у Схопленні. Потім, коли Він повернеться, Його Нареченої нема, коли Він відкриватиметься Своїм браттям — євреям, тим, що прокололи Його, тим, що відкинули Його. Але його дружина та його улюблені, його близькі друзі там, його—його власна послана Богом супутниця була у храмі.

³⁵¹ І коли він поглянув, він сказав, що вони були. . . Вони не знали. Вони говорили: “О-о, цей величний принц!” Вони почали перемовлятися між собою, о-о, про оте все, що вони були вчинили.

³⁵² Мені здається, то був Єфрем, тобто, не Єфрем, але я забув зараз, котрий то був, що—що сказав: “Що ж, не слід нам було вбивати нашого брата, Йосипа”. Сказали: “Бачите, ми розплачуємося за це”. Рувим, Рувим сказав: “Не слід нам було вбивати нашого брата, — сказав, — бо, бачите, ми розплачуємося за те, що ми вчинили”.

³⁵³ А Йосип стояв там; думали, що він не розуміє єврейську. Ох, ох, ох, ох! Але він розумів її.

³⁵⁴ Дехто думає: “Неможливо ж зрозуміти говоріння мовами”, — але Він знає про це все. Так. Він знає. Поганське царство почалося з говоріння мовами та витлумачення, з золотої голови (голова при початку), до того, як воно пало. Чим завершився той перший відрізок часу, відділений поганам? Рукописанням невідомими мовами на стіні й тамтешнім мужем, що міг витлумачити це й сказати, що там було. Воно завершується так само. Амінь. Увійшло і завершується однаково.

³⁵⁵ Вони думали, що він не зможе зрозуміти тих мов, якими говорив той, але він зрозумів це. Вони сказали: “Бачите, що ми одержали?”

³⁵⁶ І Йосип тоді побачив, що вони шкодують за те, що вони вчинили.

³⁵⁷ Нині Він бачить їхню скорботу та каяття в тому, що відкинули Його, тож тепер Він відчуває спазми у Себе у горлі. Він готовий відпустити Свою Церкву з землі, забрати Її у Славу. Потім повернеться, і усі племена земні будуть у жалобі.

³⁵⁸ Що ж зробили оті? Рувим, вони всі почали плакати, вони сказали: “Ох! Ох!” Вони перелякалися та сказали: “Це він. Тепер ми знаємо, що ми тут опинилися через це. Зараз він вб’є нас. Зараз він. . . Ми знаємо, що зараз нас буде знищено, бо це Йосип, який так довго був далеко від нас. Це Йосип, наш брат, отож, ми тут справді через це”.

³⁵⁹ Він сказав: “Не ятрить себе. Бог вчинив так, щоб зберегти життя”.

³⁶⁰ Що вчинив Бог? Чому євреї відкинули Ісуса? Заради нас, поган, заради людей, яких Він вікликав заради Свого Імені. Бог вчинив так, щоб зберегти життя Поганській Церкві, Нареченій.

³⁶¹ Усі племена, що відкинули Його, будуть у жалобі. Вони поховаться у печерах, та серед скель, і таке інше. Вони блукатимуть по усій цій горі. Вони відкинули Це, Його. Усі племена земні плакатимуть за Ним. І кожен рід у Ізраїлі там відділиться. Роді відділяться, один від одного, та говоритимуть: “Навіщо ми зробили це? Як ми дійшли до такого, що відкинули Його? Як? Ось же Він. Ось той Бог, що на Нього ми чекали. Та ось же Він, зі слідами від цвяхів в Себе на руках, а зробили це ми”.

³⁶² Це в точності те, що ті брати сказали там, коли вони прийшли та сказали: “Ось же Йосип, якого ми продали були”.

³⁶³ Він сказав: “Я Йосип, ваш брат, якого ви продали до Єгипту”.

³⁶⁴ “Ох!” Вони перестрашилися. І вони плакали, та ридали, та підбігали один до одного — “Що нам робити?”

³⁶⁵ Він сказав: “Не ятрить себе, тому що Бог вчинив оце все. Бог послав мене попереду”.

³⁶⁶ Бог створив усіх людей; білих, чорних, коричневих, жовтих, кожную людину. Бог створив кожную людину. Він

створив поганина, створив єврея. Він створив усіх. Все є Йому на славу. І євреї повинні були відкинути Це, для того, щоб прийняти Поганську Наречену.

³⁶⁷ Це причина, чому є оці всі прообрази. Тож Поганська Наречена та Її нащадки з Нею — ця славетна п'ятидесятницька Церква, яку обмито у Крові Агнця, з усією силою воскресіння, що живе в них, одного дня воскресне у Схопленні (за одну мить, тільки оком зморгнути), щоб відправитися у Присутність Ісуса, поки Він повертатиметься (та закінчуватиме з усім), щоб відкритися Своїм браттям.

³⁶⁸ Дивіться, що говорить тут Писання, в завершення. О-о!

Ото, Він з хмарами йде, і побачить Його кожне око (зараз він говорить про Другий Прихід, не про Схоплення), і ті, що Його прокололи. . .

³⁶⁹ 7-й розділ, 1-й вірш. . .Тобто, 7-й вірш 1-го розділу.

. . .побачить Його кожне око, і ті, що Його прокололи, і усі племена земні будуть плакати за Ним. Так, амінь.

³⁷⁰ І потім Він подає ту чудову, чудову цитату. Хто є Цей? Хто є Цей, на кого їм належить чекати?

Я є Альфа та Омега, Я є А та Я (грецькі А та Я, грецької абетки). . .

³⁷¹ Дії 2:36. . .Петро сказав: “Не дано під Небом іншого Імені, що ним люди мають спастися”. Тобто, ні, прошу пробачення; неправильно процитував це. Він сказав: “Нехай увесь Ізраїлів дім твердо знає, що і Господом, і Христом учинив Бог цього Ісуса, що Його ви розп'яли”.

³⁷² Івана 14:7 та 12, Хома сказав: “Господи, покажи нам Отця, і нам цього вистачить”.

³⁷³ Сказав: “Стільки часу Я з вами, і ти не знаєш Мене?” Сказав: “Хто бачив Мене, той бачив Отця. Чому ж ти кажеш: ‘Покажи мені Отця’? Я й Мій Отець є Одно”.

³⁷⁴ Я сказав це якось одній людині. Жіночка сказала: “Одну хвилинку, містере Брангаме”. Сказала: “Ви та ваша дружина теж є одно”.

Я сказав: “Але не в такому роді”.

Вона сказала: “Я не розумію”.

Я сказав: “Чи бачите ви мене?”

Вона сказала: “Бачу”.

Я сказав: “Ви бачите мою дружину?”

Вона сказала: “Ні”.

³⁷⁵ Я сказав: “В такому разі в них є по-інакшому. Він сказав: ‘Коли ти бачив Мене, ти *бачив* Отця’”. Тож цього тоді було достатньо.

³⁷⁶ Отак у Святого Івана, тобто Перше Івана 5:7–8, ви усі, хто записує це. Перше Івана 5:7–8, сказано у Біблії. Промовець, той самий чоловік, що записав це Об’явлення, яке Ісус дав йому. Він сказав: “Троє свідчать на Небі: Отець, Слово (Слово — це Син). . . Отець, Слово та Дух Святий, і ці троє — одно. Троє свідчать на землі: вода, Кров та Дух, і вони є в узгодженні; вони не одно, але вони є в узгодженні в одному”.

³⁷⁷ Ти не можеш мати Отця, не маючи Сина. Ти не можеш мати Отця чи Сина, не маючи Духа Святого. Правильно. Але ти. . . І вода, Кров та Дух, це є ті складові, які потрібні, щоб потрапити до Його Тіла.

³⁷⁸ Коли відбувається звичайне народження, що йде першим, коли жінка народжує дитину? Перше — вода. Друге — кров. Це так? Наступне — дух. Дитина робить перший подих, починає дихати. Вода, кров та дух — з цього складається звичайне народження.

³⁷⁹ Також і духовне Народження. Водне хрищення, Ім’я Ісуса Христа; оправдання через віру, увірування в Господа Ісуса Христа. Вода! Що наступне? Кров; освячення, очищення, виведення її.

³⁸⁰ Ось де ви, назаряни, зазнали невдачі; ви просто пройшли до цих пір і не пішли далі. Посудина, яка була освячена на вівтарі, готова для служіння, але не в служінні. “Блаженні ті, — заповіді блаженства, — що голодні та спрагнені праведності, бо вони наситяться”. Посудину освячено. Це правда.

³⁸¹ Це як діва. Слово *діва* означає “чиста, свята, незаймана, освячена”. В п’яти була олива, а у п’яти —

ні; п'ять наповнилися, а інша просто залишилася у освяченні. “Чи прийняли ви Духа Святого, *відколи* ви увірували”, — ви, баптисти, пресвітеріани?

382 “Ми й не знаємо, чи існує Дух Святий”.

383 “В такому разі, як же ви христилися?” Угу.

384 Після того, як він поклав на них руки, тоді, після того, як їх було спасено та освячено, їх було наповнено Духом Святим. Правильно.

385 Вода, Кров, Дух! Ісус прийшов, щоб обмити, та очистити, та освятити Церкву, щоб Йому прийти й жити там. Своєю Власною Кров'ю; Він віддав Свою Власну народжену від Бога Кров, щоб Йому очистити нас від нашого статевого народження та подати нам освячену, святу посудину, щоб Йому Самому прийти.

386 “Ще недовго, і цей світ не побачить Мене більше; але ви будете бачити Мене, бо Я, — особовий займенник, — буду з вами, навіть у вас, до остаточного завершення”. Амінь. “До самого кінця Я буду з вами та у вас. Справи, що Я їх чиню — ви чинитимете також. Оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто увірує”. Бог у Церкві! О-о, подумати тільки! Божество! “Троє свідчать на Небі: Отець, Слово (Син), Дух Святий. Вони є Одно”.

387 Отож, можна бути спасеним, не будши освяченим. Можна бути освяченим, і не мати Духа Святого; правильно, освячений дух, ненаповнений. Освячення твого серця, очищення твого серця без наповнення його чимось. Це те, що сказано Там: “Коли дух нечистий виходить з людини, він блукає місцями безводними. Вертається, знаходить свою оселю усю прикрашеною, й заходить. І останнє тій людині буває в багато разів, у сім разів гірше за те, що було напочатку”.

388 Це те, що сталося з вами, пілігрими святості, назаряни, та інші. Ви прийняли. А коли прийшов Дух Святий, почав говорити мовами та виявляти ознаки та чуда, ви назвали це “дияволом” та похулили Божі справи, обізвали Це — “нечисте”. І ви бачите, куди пішла ваша церква? Вийдіть з цього. Настала година, викладається наука про Об'явлення Ісуса Христа, Бог об'являється у силі Своїх проявлень Духа Святого. Амінь. День Відкуплення близько.

389 Отож, Божество в Ньому, Перше Тимофію 3:16.

*...безперечно, велика є таємниця благочестя:
тому що Бог з'явився у тілі...показався
анголам...увіруваний у світі...вознісся у
Славу.*

390 О-о, просто далі, й далі, й далі. Але де ми зараз? При
завершенні 8-го вірша.

391 Сьогодні ввечері ми почнемо 9-й вірш, *Видіння на
Патмосі*. О-о, для нас прибережено величні речі. Ви
любите Його? [Громада каже: "Амінь".—Ред.]

Люблю Його, люблю Його,
Бо Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

392 Ви дійсно любите? Чи відкрився вам Бог, чи об'явив,
що Він є Син Божий, Ісус Христос, Бог, проявлений у
тілі, щоб відняти гріх? Він об'являється за цих останніх
днів у Своїх церквах, відкривається.

393 Отож, оці ж речі, що відбуваються у Церкві,
пильнуйте та побачте, при завершенні цього Послання,
що Біблія сказала, що оце все повинно відбуватися,
ідеально точно. Побачте, що таке відбувалося точно у
Ефеській епісі, у Пергамській, Тіатирській і так далі, у
кожній епісі.

394 Сказано, як чинив Лютер і як чинив Уеслі. І як оця
п'ятидесятницька деномінація увійде у лаодикійський,
тепловатий стан, але, поміж оцього, Він витягуватиме
людей. Правильно. Точно. Ми при завершенні. О-о,
я такий радий! І, о-о, коли бачу, як я сам виривався,
і погляну на своїх друзів та на інших, і бачу цей світ
і—і той хаос, у якому він перебуває. І потім думаю, що
Господній Прихід вже так близько. Ми при завершенні
епохи.

395 Людські серця стискаються від страху. Повсюди
усі б'ють на сполох, та по радіо, увесь час — "Будьте
готові до повітряного нальоту. Візьміть *оце*, та візьміть
оте, та спускайтеся до підвалу". Як ти збираєшся від
такого сховатися? Від такого не можна сховатися.
Що ж, ця штука розверне землю на сто п'ятдесят футів

вглиб, на сто п'ятдесят квадратних миль. О-о, поштовх від цього. . . Якби удар прийшовся сюди, вона зрівняла б Індіанаполіс з землею. О-о, вона б просто рознесла Індіанаполіс на шматки, якби удар прийшовся сюди на Луїзвілл, розумієте, чи ще куди. Важко сказати, що в них є ще крім цього.

³⁹⁶ І, дивіться, необов'язково, що це вчините ви. Ні. Необов'язково, що це вчинить Росія. Це здатна вчинити Куба. Яка-небудь крихітна держава, така собі крихітна держава десь там, розміром з Алькатрас, здатна вчинити це, накрити увесь світ. Єдине, що вам потрібно зробити — це просто націлити її та потягнути за одну ниточку. Не потрібно ніякої армії. Щоб вчинити це, потрібен всього один фанатик, у руках диявола. Це в точності так. Він скоїть це, і тоді оцьому всьому прийде кінець. Тоді всьому прийде кінець.

³⁹⁷ Але, о-о, дозвольте мені дати вам оцю благословенну річ. Коли ми бачимо це настільки близько, в той час, як ми бачимо, що це могло б статися ще до ранку. Пам'ятайте, Церква піде додому, перш ніж це станеться. Схоплення станеться передніше.

³⁹⁸ Отож, щоб вам не оманутися, пам'ятайте, Ісус сказав: "Як було за днів Ноя, як було за днів Лота". Пам'ятайте, перш ніж впали перші краплі дощу, Ной був у ковчезі. Розумієте? Ной був у ковчезі. Його було перенесено через це. І ось, Ной був прообразом євреїв. Але Енох пішов додому без помирання. І коли Ной побачив, що Енох пішов, він зрозумів, що прийшов час заходити до того ковчегу. Правильно. То було Ноєвим знаком, коли Енох пішов додому. І як тільки буде забрано Поганську Церкву, тоді Він відкриватиметься Ізраїлеві. Розумієте? Це так.

³⁹⁹ Пам'ятайте, за днів Лота, як сказав Ісус, перш ніж хоч одна дрібочка вогню торкнулася землі, той Ангол сказав: "Поквапся. Поспішай. Виходь звідси, бо Я не зможу зробити нічого, поки ти не вийдеш звідси". Перш ніж впав вогонь, Лот та його родина вийшли та втекли. Тож Схоплення станеться перед тим, як настане Горе.

⁴⁰⁰ Горе, багато хто з людей заплутався. Ми виправимо це, на цьому тижні, як Господня воля, за допомогою

Господа. Пам'ятайте, ви очікуєте на важкий період Горя, що являв собою, якщо ви знайдете прообраз цьому у Біблії, то були дні Горя для Якова, розумієте, коли він переживав труднощі. Це не мало ніякого відношення до поган. Погани не мають до цього жодного відношення. Жодного прообразу в Біблії на це. Поганська Церква забрана у Схопленні.

⁴⁰¹ І ви чекаєте на те, що “вода обернеться на кров”, і таке інше. Це прийде до Ізраїля ще раз, там з Мойсеєм та Іллею, коли вони повернуться. Повернеться Ілля, вчетверте, в Дусі. Ніхто з них не помирав.

Тобто, Мойсей помер. І не знають, де його поховано. Він зобов'язаний був воскреснути десь поміж тодішнім та майбутнім часом, бо, на горі Переображення, він був там, говорив з Ісусом. Хіба не так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

⁴⁰² Тож вони повернуться, і їх буде вбито, й лежатимуть на вулиці, що духовно зветься “Содом”, де було розп'ято нашого Господа — у Єрусалимі. Вони проповідуватимуть євреям, і уражатимуть землю, і замикатимуть небо, і все інше, подібне цьому. І завершення поганського служіння підійде та сполучиться з цим, і погани відправляться додому, а це служіння піде далі. Це буде загибель для усього. Дві третини землі паде, й усе інше. Коли ті мертві тіла лежали на вулицях, три дні, дивіться, як там було.

⁴⁰³ Подивіться ці фотографії, які я отримав з Південної Америки, коли там вбили того місіонера-п'ятидесятника, його дружину, лежали на вулиці, він та двоє малих діток. Мала дівчинка, з *отаким-от* розпухлим животиком. Їх навіть не ховали. Ходили повз те місце, плювали там на них, три чи чотири дні. Брат Копп зробив фотознімок. В мене це є вдома, розумієте, те, як вони чинять.

⁴⁰⁴ І вони тоді посилатимуть дарунки один одному. Погляньте, як це виражено у прообразах у Біблії, ви побачите, яка церква буде робити це. Правильно, це зовсім близько, і тепер проникає як змія, настільки підступна, наскільки це взагалі можливо, ознаки теперішніх подій.

⁴⁰⁵ Погляньте на пророцтво, яке Господь дав мені у 33-му році, як це станеться: “Вони дозволять жінкам голосувати. При голосуванні вони оберуть невідходящу людину”. Було подано сім речей, і п’ять з них вже сталися. Наступне — то була якась сильна жінка, якась церква, сила чи щось таке, що прибере до рук ці Сполучені Штати, щоб володарювати. Потім я побачив ніби як попелище, лежало скрізь, коли дійшло до завершення. То було завершення часу.

⁴⁰⁶ Було сказано: “Винайдуть машину, яка зможе їздити. Там не потрібен буде шофер”. Її якраз завершили. Було сказано, одинадцять років. . .

Святий Дух сказав мені. Ось воно на папері. Ви не зможете. . . Цього не можна заперечити. Ось воно на папері, як сказав був Святий Дух.

За одинадцять років до того, як було побудовано Лінію Мажино, я сказав: “Німці. . . Америка просто. . . Президент Рузвельт буде серед них усіх найхитріший”. І це так. Він таким і був.

Не зачіпаючи ваших, демократи, почуттів, але кажу вам. Мова зараз не про демократів чи республіканців. Це Ісус Христос, Син Божий — ось про що ми зараз говоримо. Я ні демократ, ні республіканець. Я Християнин. Тож у такому разі, вони, як вже там буде, але ви зверніть увагу.

⁴⁰⁷ І дивіться-но сюди, нещодавно, якщо ви хочете побачити, яка це продажна група. Беруть ті машини та підстроюють там щось, що, кожного разу, як ви голосували за містера Ніксона, ви мусили голосувати і за цього іншого, водночас. Так! Дж. Едгар Гувер виявив ті машини. Хто з вас читав це? О-о, звичайно ж, це пройшло по всім газетам, новинам, усюди. Ви бачите, де ми?

⁴⁰⁸ Нема більш нікого чесного, крім Христа. Амінь. О-о, ця благословенна стара Книга! Ось Вона. Вона єдина тільки розповість тобі, хто ти є, звідки ти прийшов, і куди ти йдеш. Так, панове. Ця благословенна стара Книга, о-о, я люблю Її за це. А ви, хіба ні? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.]

Віра в Отця, віра в Сина,
Віра в Духа Святого, ці три є Одно;
Демони тремтять, і грішник встає,
Віра в Єгову весь світ струсоне.

⁴⁰⁹ Амін. Що за величний день в нас попереду, друзі!
“Об’явлення Ісуса Христа, яке Бог дав Своєму анголу, і
прийшов та показав це Іванові, щоб знали упродовж Епох
Церкви те, що прибережено для нас”.

⁴¹⁰ Нехай Господь благословить нас зараз, коли ми
піднімося на ноги. І хто там грає на фортепіано,
підіграйте нам, будь-ласка, *“Ти візьми Ім’я Ісуса”*.

⁴¹¹ Тепер слухайте. Безперечно, цього ранку у цій
скинії є такі, хто тут уперше. Я хочу, щоб ви потисли
їм руку. Запросіть їх до себе додому, і що там іще. І щоб
кожен відчував, що йому тут раді. Я хочу, щоб кожен
обов’язково зробив це.

⁴¹² І, пам’ятайте, служіння почнеться сьогодні ввечері о
сьомій годині. А о сьомій тридцять я говоритиму на тему
Видіння на Патмосі. Завтра ввечері, як Господня воля,
я говоритиму про першу церковну епоху, про Ефеську
Епоху Церкви.

⁴¹³ Зараз ми заспіваємо *“Ти візьми Ім’я Ісуса”*, нашу
коротеньку пісеньку на розходження, цієї скинії. І нехай
зараз кожен заспіває. Гаразд.

Ти візьми Ім’я Ісуса,
Дитино скорбот та печалі;
Мир і радість в ньому ти знайдеш,
Візьми його всюди, куди ти підеш.

Ім’я те — радість нам!
На землі і в Небесах;
Ім’я те — радість нам!
На землі і в Небесах.

⁴¹⁴ Тепер, перед тим, як ми співатимемо наступний
куплет, я хочу, щоб методисти, баптисти,
п’ятидесятники, католики, назаряни, пілігрими святості
— ви усі простягнули, потисли руку кому-небудь, хто
спереду від вас, поруч з вами, ззаду від вас, скажіть:
“Пілігриме-Християнине, друже, я радий, що ти
сьогодні вранці тут. Радий мати спілкування з тобою

навколо Божих справ. Я знаю, що у нас був незабутній час. Сподіваюся сьогодні ввечері знову побачити тебе тут”. Як-небудь так, коли ви потискатимете руку людям спереду від вас, ззаду від вас, навколо вас.

Перед Іменем Ісуса,

Побачимося сьогодні ввечері, Брате Невілліе.
Побачимося сьогодні ввечері.

...ніг,
Царя царів, на Небі, ми коронуємо
Його,
Коли ми туди прийдемо.
О-о, Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах;
Ім'я те — радість нам!
На землі і в Небесах;
Допоки зустрінемося! Допоки
зустрінемося!
Допоки зустрінемося біля ніг Ісуса.
Допоки зустрінемося! Допоки
зустрінемося!
Бог нехай буде з тобою, допоки
зустрінемося знову!

⁴¹⁵ Тепер, схиливши наші голови.

Допоки зустрінемося, допоки
зустрінемося!

Якщо у вас, після того, як прочитаєте цю книгу, виникне бажання більше дізнатися про пастора Вілліама Брангама та його служіння, будь ласка, пишіть на таку адресу:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org